

Tema meseca

Lučka miru obkrožila Slovenijo:
Koliko moramo plačati za mir?

Tabor na obisku

V cerkniških Ščukah
prevladujejo tabornice

Milko Okorn:

"Organizacija stopica na mestu".

Ko bom velik, bom PIONIREC!

Ne spreglejte zadnje platil!

Kako pripravite pečena jabolka.

Kazalo

AKTUALNO

- 3 Taboriške novice
- 4 Karikatura

IGRA

- 17-21

DOGODIVŠČINA

- 10 Faca
- 11 ZNOT
- 14 SOS
- 15 Ko bom velik, bom ...
- 16 Obvestila, razpisi
- 17 Intervju

RAZISKOVANJE

- 21 Kosobrinovi pripravki
- 21 Kemija v taborištvu
- 22 ŽVN
- 23 Astronomija
- 24 Od rodov
- 25 Taboriško izrazoslovje
- 25 S fotografijo nad orožje
- 25 Aktualno

SLUŽENJE

- 26 Kaj dobim jaz?
- 27 Psihologija
- 28 Imeti vod GG
- 29 Tema meseca
- 32 Kolumni

RAZVEDRILO

- 33 Iz taboriške pesmarice
- 33 Dotik
- 34 Tabor na obisku
- 36 Križanka
- 36 Stric volk
- 36 Kolofon
- 37 Zadnja plat
- 38 Bine in Dane

Napovednik

Januar

- 27. - 28. ZOT (zimsko orientacijsko tekmovanje)
(Rod XI. SNOUB)

<http://xisnoub.rutka.net>
jasna.vinder@rutka.net

Februar

- 3. - 5. Programski vikend v Bohinju
- 22. Dan ustanovitelja (Founders's day) in Thinking day (WAGGGS)
- 20. - 26. Zimske počitnice (LJ in MB)
- 27. - 5. Zimske počitnice (ostali)

Kopr.rutka.net
za ideje vtipkaj v iskalnik
ključne besede

Marec

- 18. DanKo - dan komisije za program za mlade
- 25. Skupščina ZTS (volilna)

kopr.rutka.net
zts@rutka.net

Uvodnik

Kolikšna je cena miru?

V nam domači javnosti je Lučki miru obeležila praznično obarvane decembrske dni. Ni enostavno vprašanje, kako veliko pozornost ji posvetiti, še posebej ob dejstvu, da nekaterim rodovom predstavlja eno pomembnejših akcij, spet drugi rodovi ali vsaj posamezniki se je v velikem loku izogibajo. Priznam, med slednje sodim že dolgo tudi sam. A kako ironično; ravno jaz sem pripeljal Lučko iz Maribora tabornikom našega rodu v Mursko Soboto (zahvaljujemo se tabornikom Rodu ukročene reke). Njena pot sicer ni trajala običajno eno uro vožnje, saj je najprej prenočila pri meni, preživila marsikatero hudo uro, v kateri bi lahko nekajkrat ugasnila. Pa ni. Niti za trenutek. Seveda bi bilo preprosteje Lučko enostavno ugasniti in jo tik pred predajo skrivoma spet prizgati. A tega enostavno nisem mogel in želel storiti. Spoštoval sem tiste, ki jim simbolika Lučke pomeni več kot meni, ki trdno verjamejo v njeno poslanstvo, oziroma v pozitivno energijo, ki jo Lučka prinaša.

Spoštujem taborike in katoliške skavte v njihovi prepričanosti in predanosti simboliki Lučke. Pri vsem skupaj občudujem predvsem iskreno prijateljstvo tabornikov in katoliških skavtov, ki se vsako leto znova izkaže ob prevozu Lučke v Slovenijo. Ves ostali kič in balast ter promocijo sive eminence pa poskušam pozabiti, a mi vselej ne uspeva. Verjamem da zmoremo v 21. stoletju projekt Lučke miru izpeljati na moralno nesporen način. Kupovati simboliko miru, pa četudi v obliki prostovoljnih prispevkov, iskreno povедano, preziram.

Aleš

P. S. O prenovljeni obliki in konceptu pa v februarski številki.

V letošnjem letu vsi člani s Taborom

Z zadnjo lansko številko naše revije smo tiho, brez velikega "pompoma", zaključili petdeseti letnik revije Tabor. Vse od 1951. leta je bil Tabor dober kronist dogajanja v Zvezi tabornikov Slovenije. Res je, da se bodo nekateri vprašali, kam se je zgubilo pet letnikov. Tudi pri Taboru so se poznali padci in vzponi naše organizacije in tako je bilo nekaj letnikov, ki so izhajali po dve leti skupaj. A najvažnejše je, da je danes živ kot še nikoli doslej. In to gre pripisati modremu vodstvu in starešinstvu organizacije, ki je po tehnih razmislekih v vseh sredinah zmoglo odločitev, da naše glasilo pošlje slehernemu članu organizacije. Tako bodo od sedaj vse informacije o našem delu, o naših načrtih prišle v vsako družino, kjer taborniki živijo. In prepričani smo, da bo v bodoče kronika slovenskega taborništva še popolnejsa.

Današnji izvod revije Tabor so prejeli vsi dosedanji naročniki. Poleg njih tudi vsi člani iz rodov, ki so do preteklega četrtna uredili vse v zvezi z letošnjo registracijo rodu. Le-ti so morali odvesti članarino in prijaviti člane v skupno bazo podatkov. Žal pa je kar nekaj rodov, ki so le in samo odvedli članarino. Njihovi člani si bodo morali zaradi tega izjemoma januarski izvod poiskati na rodovem naslovu. V uredništvu pa si želimo, da bodo rodovi tajniki še v tem mesecu postorili vse potrebno, da bo februarški izvod Tabora vse člane čakal v domačem nabiralniku.

Zavedamo se, da bo januarja Tabor na kakšen naslov prišel v večjem številu. Razlogi so lahko različni. Prvi je ta, da je v vaši družini več članov naše organizacije, drugi pa je lahko tudi ta, da ste bili do sedaj naši zvesti naročniki in ste v letošnjem letu hkrati tudi v članski bazi.

Če so vam ti izvodi odveč, jih podirate sosedovim otrokom, ali še bolje, odnesite jih s seboj v šolo, morda na delovno mesto in jih razdelite prijateljem. Pri tem pa jih nikar ne pozabite povabiti v svojo taborniško družino. Da bi v prihodnje v vašo družino prihajalo le toliko izvodov kolikor jih želite, pa vas prosimo, da to željo sporočite v uredništvo.

Vsi tisti, ki ste bili do sedaj naši naročniki in želite to ostati tudi v prihodnje, naslednji nasvet - ne pozabite

poravnati letošnje naročnine do 4. februarja 2006. Vsem tem zagotavljamo, da vas obišče drugo soboto v februarju

in potem še osemkrat sveža številka Tabora.

Sredi zime na Havajih toplo sonce sije ...

Namesto na klasično novoletno čajanko sem prišel na tropski otok. Na Havaje. Otok petja, plesa, cvetja, sadnih koktejlov, peščenih plaž in lepih deklet ☺.

Zares dobra pogruntavščina tabornikov iz Rodu podkovani krap iz Ljubljane. Sredi zime in mraza, so mladim tabornikom pričarali pravo tropsko doživetje. Otroci so lepo poleževali na plaži, se sladkali s slaščicami, pili sadne koktejle in uživali ob gledanju glasbenega muzikla. Manjkala ni niti svečana podelitev rutic novopopečenim tabornikom in seveda praznično obdarovanje.

Vse skupaj se je končalo še kar prehitro. Po dobrih dveh uricah odlične zabave smo se morali odpraviti domov. Vsi skupaj pa se že veselimo rodovega zimovanja.

SiNi

Izmenjava dobrih praks

Srečanje vodstev vodniških tečajev

V drugem vikendu v decembru so se v Stavči vasi pri Žužemberku srečala vodstva vodniških tečajev. Konstruktivno so sodelovali predstavniki iz Mestne zveze tabornikov, Rodu jezerskega zmaja, Pomurskega, Gorjenjskega in Obljubljanskega območja, pisarne ZTS in načelnik Komisije za vzgojo in izobraževanje odraslih. Predebatirali smo vse podobnosti in razlike v vodniških tečajih, se vsi skupaj naučili marsikaj novega in uporabnega za boljše tečaje. Glavni sklepi srečanja pa so bili: da bomo obnovili literaturo za tečaje, da bomo izvedli izobraževanje za mentorje, predvsem pa da bo sodelovanje med vodstvi tečajev boljše.

Nina Arnuš (arnusnina@gmail.com)

Za boljše izvajanje programa

**Programski dnevi,
GŠ Bohinj, 3. - 5.
Februar 2005**

Komisija za program za mlade vabi vodnike, načelnike družin, klubov in rodov na programske dneve. S programskimi dnevi želi čim širši krog taborniških vodij seznaniti z novimi pristopi in orodji za delo v vodah in ustvarjanje podpornega okolja v katerem bodo vodniki lažje reševali težave, s katerimi se srečujejo pri svojem delu.

Na programskih dnevih bomo izvedli tudi nekaj delavnic, ki bodo ponudile konkretnе predloge aktivnosti za delo v vodu, družini ali klubu. Programski dnevi pa bodo tudi priložnost za pogovor o aktualnih težavah delovanja rodov na področju izvajanja programa za mlade in oblikovanje konkretnih, izvedljivih ter učinkovitih predlogov, rešitev.

Ker komisija verjame, da je za uspeh potrebno sodelovanje med izvajalci in podpornimi strukturami, je udeležba za predstavnike rodov brezplačna, v skladu z možnostmi pa bomo skušali povrniti tudi stroške organiziranega prevoza.

Dobimo se v Bohinju.

Urnik delavnic in drugega dogajanja bodo dobili načelniki rodov po e-pošti.

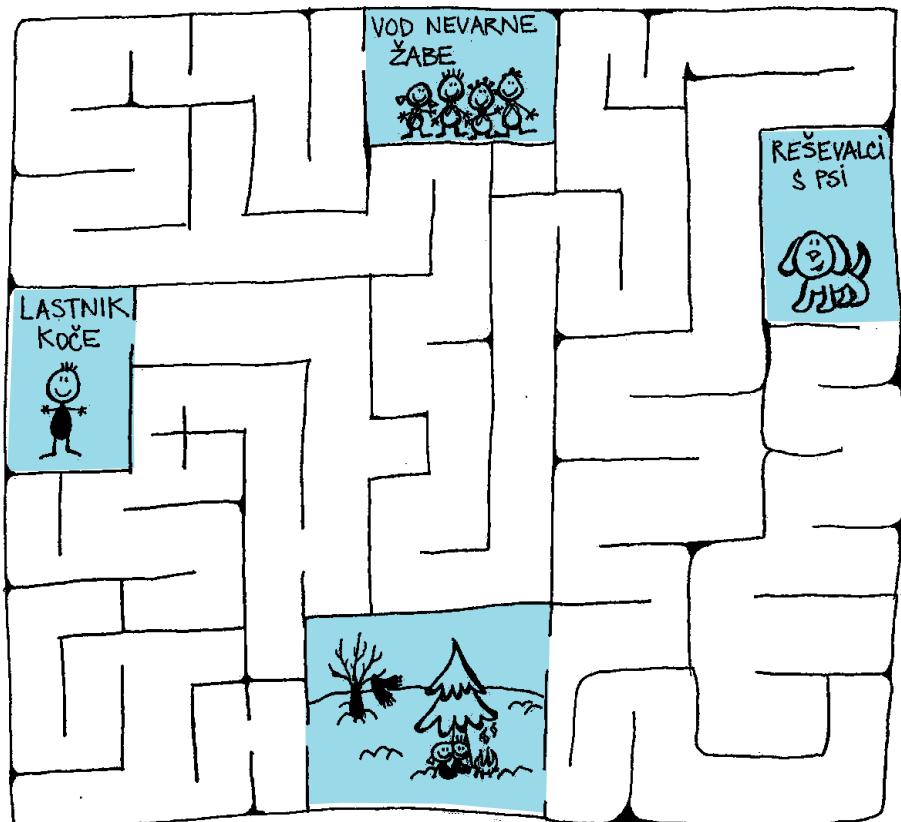
Pugy

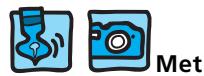

IN STA NA POHORJU. NA POTI DO STA SE VRAČALA SKOZI IN SE IZGUBILA. :-JE ŽE ZAŠLO. POD VELIKO STA SI NAREDILA ZAVETJE, SVEŽE STA NABRALA ZA SEDEŽ, SUHE ZA ŠE DOBRO, DAIMA V VEDNO TUDI ŽEPNI IN NA DOBRO VIDNO STA OBESILA RDEC , DA BI JU PREJ OPAZILI. NATO PA STA MIRNO ČAKALA, KDO JU JE NAŠEL?

SKRIVNE PISAVE IN SPOROČILA

Meti

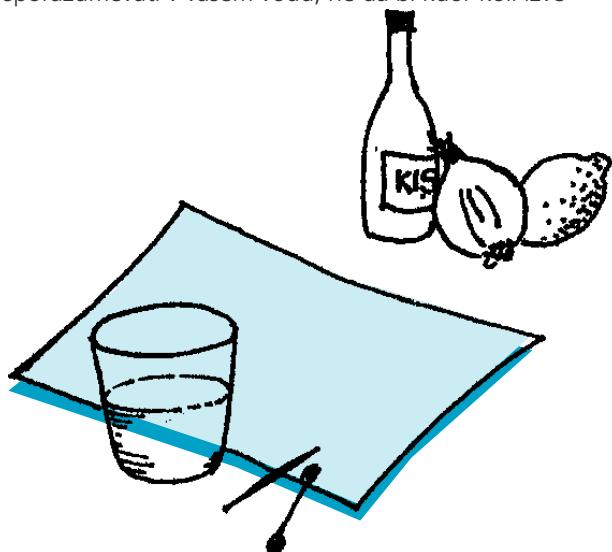
Prav gotovo ima vsak od vas kakšno skrivnost ali kakšen zanimiv načrt, ki ga želi obdržati samo zase ali pa ga razkriti le najboljšim prijateljem. Na naslednjih straneh lahko vidite več različnih skrivnih pisav in šifriranih sporočil. Na tak način se lahko poskusite sporazumevati v vašem vodu, ne da bi kdor koli izvedel za vaše načrte.

NEVIDNA PISAVA

S tajno pisavo vedno pišemo med vrsticami vidne pisave. Nikoli ne pošljamo praznega lista papirja. Tajna pisava postane vidna samo, če jo prejemnik skrivnega pisma zna prebrati.

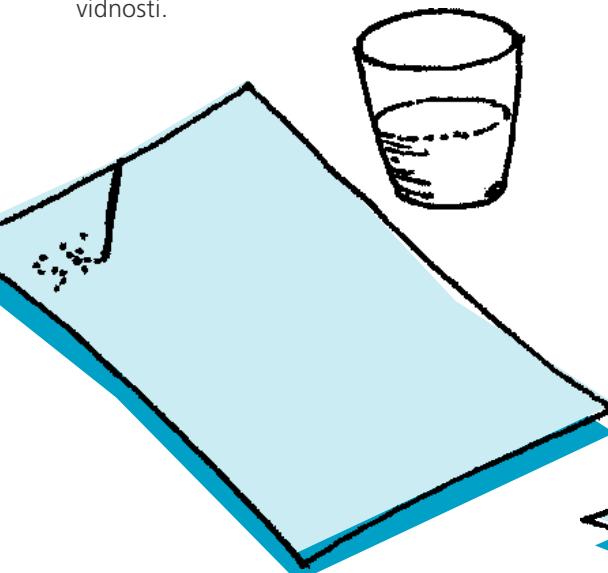
Kaj potrebuješ?

Da boš lahko napisal skrivno pismo potrebuješ malo mleka (lahko tudi kisa, limoninega soka ali čebule), zobotrebec (lahko tudi vatirano paličko) in list papirja. Za prebiranje tajne pisave pa potrebuješ svečo in vžigalice, predvsem pa veliko previdnosti.

Kako napišeš skrivno pismo?

Zobotrebec ali vatirano paličko s konico pomakaš v mleko (lahko tudi v kis, limonin sok ali čebulin sok) in pišeš besedilo. Na začetku bo še lahko opazil mokro sled pisave na listu, nato pa se bo posušila in izginila. Pozoren bodi na to, da boš zobotrebec dostikrat pomočil v mleko, da bodo vse črke dobro vidne.

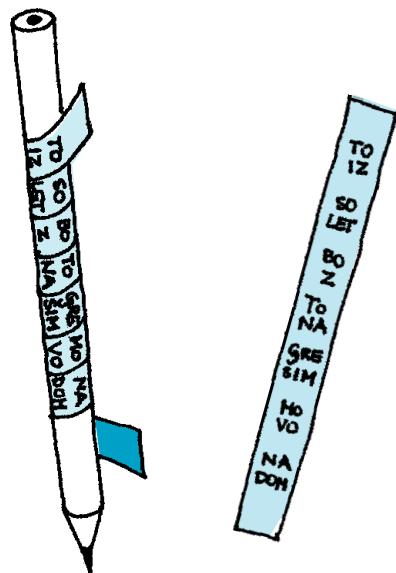
Kako prebereš skrivno pismo?

Če od prijatelja prejmeš pismo napisano s skrivno pisavo moraš najprej prižgati svečo, nato pa list papirja držati nekaj centimetrov nad svečo. Če list previdno in počasi premikaš nad svečo se bo nevidna pisava počasi rjavoobarvala in lahko boš prebal sporočilo.

Pri prebirjanju sporočila moraš biti zelo pozoren, da ti pismo ne zagori, kajti tedaj tudi ti ne boš izvedel pomembne skrivnosti!

SPOROČILO NA PAPIRNATEM TRĀKU

Odrežeš trak papirja in ga oviješ okoli svinčnika ali okoli tanke palice. Sporočilo nato napišeš na trak v ravnih vrstah v enakih razmakih. Ko odviješ papir s svinčnika se besedilo spremeni v nerazumljivo razporejene zloge. Sporočilo prebereš tako, da trak zopet naviješ okoli svinčnika.

SKRIVNOSTNA RAZPREDELNICA

V vodu si lahko naredite tudi razpredelnice, v kateri so razporejene vse črke. Namesto črke potem napišemo črko na začetku vrstice in številko na vrhu stolca. Ime Marko bi tako lahko zapisali kot C4A1D3C2D1.

	1	2	3	4	5
A	A	B	C	Č	D
B	E	F	G	H	I
C	J	K	L	M	N
D	O	P	R	S	Š
E	T	U	V	Z	Ž

SKRIVNA ABECEDA

Lahko si v vodu izmislite čisto svojo abecedo, kjer vsako črko predstavlja drugačen znak. Če se jo boste naučili vsi si boste lahko pisali sporočila, ki jih ne bo mogel prebrati nihče drug.

A	△
B	□
C	●
⋮	

EX P A V N O E L M A

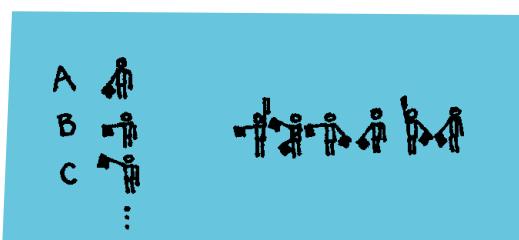
MORSEJEVA ABECEDA

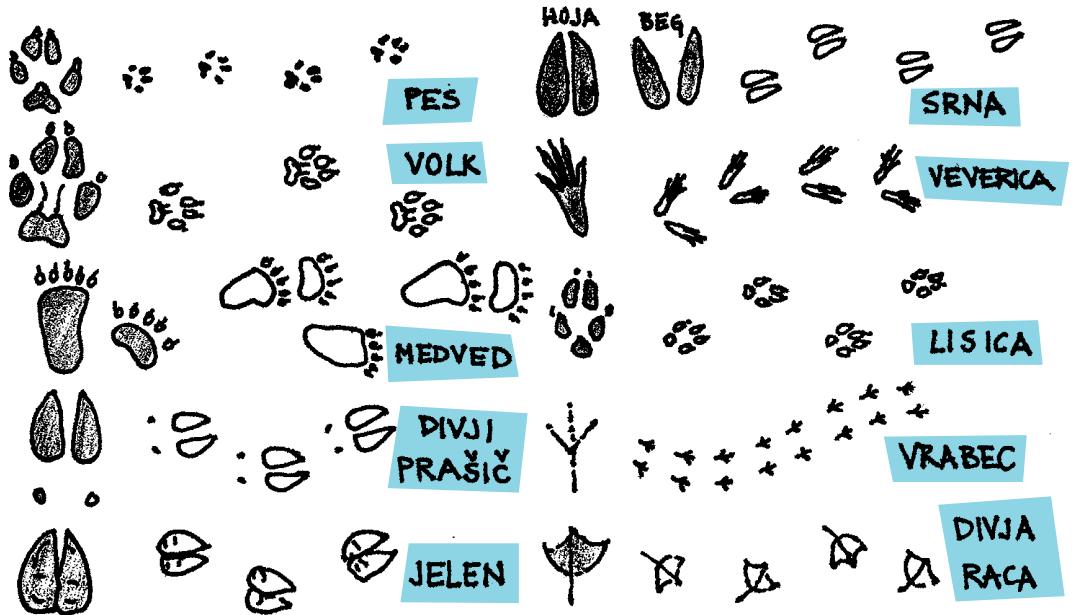
Prav gotovo si že slišal za abecedo, kjer so črke sestavljene iz črt in pik. Sporočila v morsejevi abecedi si lahko predajamo s svetlobnimi ali zvočnimi signali, z ročno svetilko ali pa piščalko.

A	--
B	-...
C	-.-
⋮	⋮

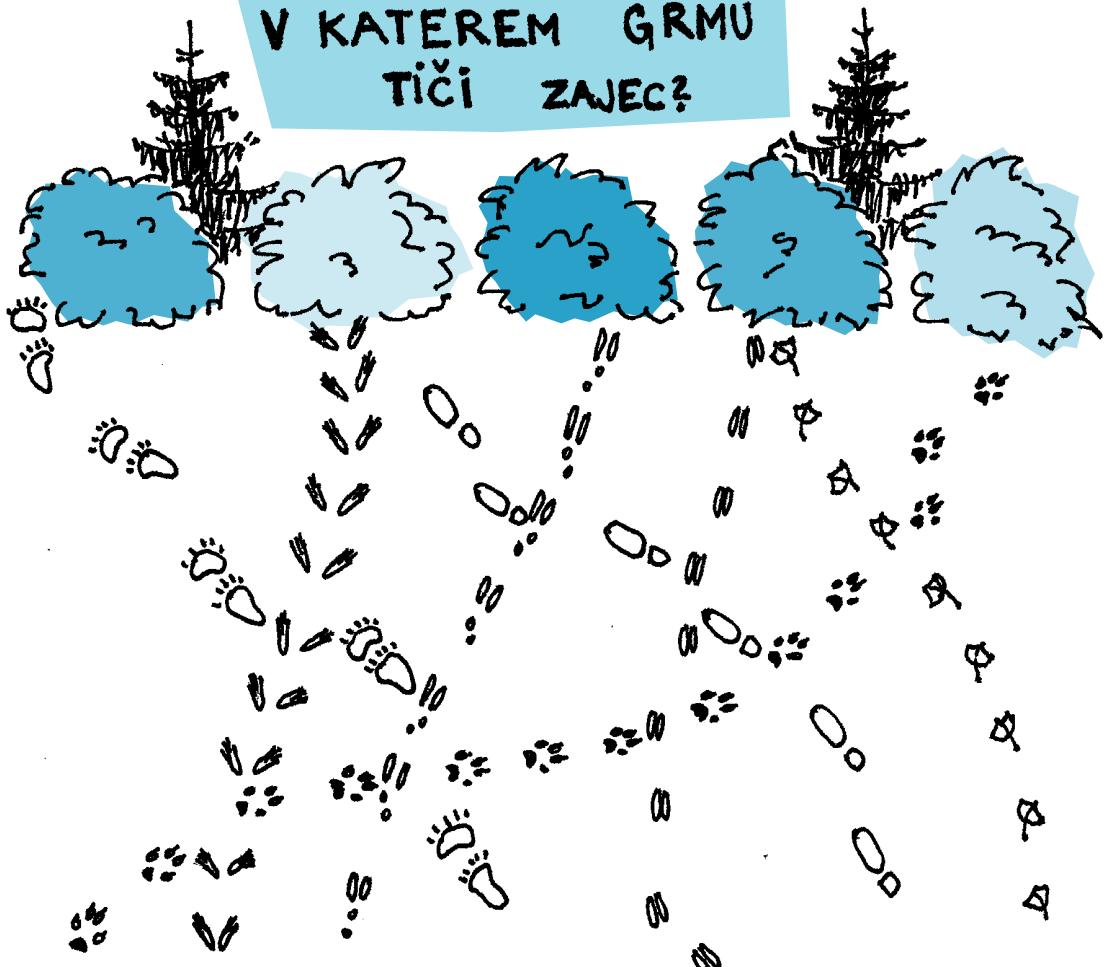
SEMAFOR

Klub imenu semafor ta abeceda nima prav nič skupnega z zeleno, rumeno in rdečo. Pri semaforju sporočilo oddajamo z zastavicami v rokah. Za vsako črko abecede imamo drugačen položaj rok in si tako lahko oddajamo sporočilo na daljavo.

V KATEREM GRMU
TIČI ZAJEC?

Ob pogledu nanj ponavadi ljudje zasučejo z očmi, se smejo in delijo nesramne opazke. "Le kaj on dela pri tabornikih?" se sprašujejo. Ampak to samo ljudje, ki ga ne poznajo. Jan oz. Švajgi kot ga kličejo prijatelji je enostavno fantastična oseba, ki je nabita z energijo in izžareva prav poseben žar. Vedno je pripravljen za norčije ob tabornem ognju, odlično se znajde v vlogi vodnika in njegova posebnost so delavnice. Ni je stvari, ki je Švajgi ne bi znal napraviti, pa naj bo to origami, ročno delo ali pa kaj drugega. Marsikdo bi pod pritiskom zbadljivk že davnaj obupal in pustil vse skupaj, ampak ne Švajgi. Švajgi je borec, nikoli ne vrže puške v koruzo in je izjemno ljubljen med prijatelji. Na kratko povedano: "Švajgi je enostavno Švajgi".

Moje ime je ...**JAN**.

Pišem se ... **SCHWEIGER**.

Prijatelji me kličejo ... **ŠVAJGI** ☺.

Star sem ... **14 let.**

Prihajam iz rodu ...

Pusti Grad Šoštanj, četa gozdovi Žvajge Prebold!

Moji hobiji so ...

čekanje po telefonu, taborniki seveda, tu pa tam kdaj pomagam z delom v knjižnici, prostovoljno delo v podaljšanem bivanju, pevski zbor, ...
Moje želje za prihodnost so ...

želim si postati **babičar**, oz opravljati karšnokoli delo samo da je v povezavi z otroci.

Ljudje o meni pravijo, da sem ... zabavna in dolgojezična oseba.

Moj življenski moto je ...

Vse se da, če se hoče!

Bralcem bi rad sporočil ...

Bodite kar ste in druge sprejemajte takšne kot so. ■

ZNOT Potoki namesto kolovozov niso zmotili odličnega vzdušja

Arhiv RST

Anja Kodra,
Tanja Cirkvenčič

V noči iz 3. na 4. decembra 2005 smo taborniki Rodu skalnih taborov iz Domžal organizirali že 9. tradicionalno Zimsko nočno orientacijsko tekmovanje (ZNOT), ki je letos potekalo na Osnovni šoli Brdo pri Lukovici. Sprva nam je dobro voljo skoraj pokvarilo deževno vreme, ki pa se je nato spremenovalo v meglico in rahlo otežilo orientacijo po lukovških gozdovih. Za dodatne izzive na proggi sta poskrbela tudi blato in voda, a se jima udeleženci niso dali preveč motiti. Ekle so se kljub razmeram izvrstno odrezale in pokazale svoje znanje iz topografije in orientacije ter dokazale, da se taborniki v naravi res znajdemo. Vse udeležence je na cilju čakala pozna večerja - tradicionalni "makaronflajš". Večina je kmalu zatem zaspala kot ubita, zjutraj pa smo z velikimi trojanskimi krofi v rokah končno pričakali razglasitev zmagovalcev.

Čeprav je tekmovanje zahtevno, je očitno zelo priljubljeno, saj se je letos v petčlanskih ekipah med seboj pomerilo kar 60 skupin tabornikov iz cele Slovenije, ena ekipa pa je prišla celo iz Zagreba. Organizatorji se opravičujejo vsem 28 ekipam, ki so jih na zadnji dan zbiranja prijav žal morali zavrniti, da je tekmovanje ostalo na dobrni kakovostni ravni. Pa naslednje leto! Vsem, ki so se tekmovanja le udeležili, pa se je ZNOT ponovno izkazalo kot odlična priložnost za sklepanje novih prijateljstev in ponovno snidenje s taborniki, ki smo jih spoznali že prejšnja leta.

Več fotografij in rezultate tekmovanja si lahko ogledate na <http://znot.rutka.net>.

Zlobni stric in trije keksi med risanjem skice terena.

Med reševanjem topotestov je bilo zelo napeto. Nekateri so načete živce mirili z griznjem nohtov. ☺

Taborniki iz RST se zahvaljujemo vsem, ki so pomagali pri nastajanju ZNOT-a: Občina Domžale, Študentski klub Domžale, e-Študentski Servis, Mladinski svet Domžale, Parks, Avtoakustika, Tosama, Sidarta, Kimi, Tiskarna Ravnikar, Slăščičarna Lenček, Avtoprevozništvo Lukman, EL Plin, Bureau Veritas, Trojane d.d., Storitve Starič & Co, Hubba Bubba, Frizerski atelje Tijeras, Vendo, Drogerie Markt, Slovenska vojska, Xerox, domzale-on.net.

RST Domžale

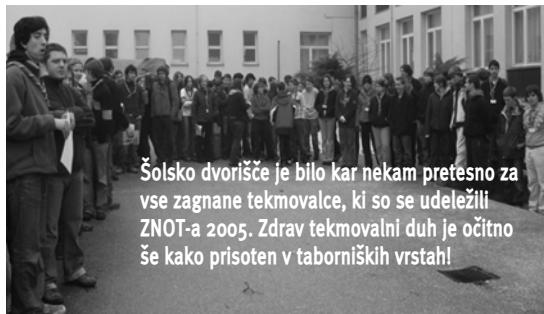

Miki, RST, tracer letošnjega ZNOT-a.

Medtem ko so ekipe iskale kontrolne točke, smo za mnenje o progri povprašali tracerja Mikija: "Proge so vsako leto približno enako zahtevne, sicer pa proga za ZNOT nikoli ni preveč težka, saj živih kontrolnih točk, ki jih je pri ZNOT-u veliko, ne moreš postavljati ravno v vsak graben. In prav je, da imajo GG-ji lažjo progro, Grče pa težjo. Zaradi tega pa je včasih težko narediti optimalno progro za vse tri kategorije z omejenim številom kontrolorjev in istočasno razmišljati, da se kje ne naredi preveč gužve. Glede na letošnje vremenske razmere je progro predvsem zelo mokra. Dolga je 7 km za GG-je, 9 km za PP-je in 11 km Grče, časovnica pa je za GG-je slabe 3 ure, za PP-je 3 ure in pol, za Grče pa 4 ure. Po mojem mnenju se bo letos veliko ekip vrnilo s proge znotraj teh časovnih omejitev, verjamem pa, da je precej težavno hoditi po terenu v takih vremenskih razmerah, predvsem zaradi velike količine vode. Sneg tekmovalcev ne ovira toliko, saj malce pripomore k boljši vidljivosti ponoči, malce razsvetli okolico in se je zato laže orientirati po reliefu. Po drugi strani pa je danes na določenih predelih tudi veliko megle, ki pri tem malce nagaja."

Zmagovalna ekipa v kategoriji PP med risanjem najboljše skice terena. Bravo Majke mil!

Šolsko dvorišče je bilo kar nekam pretesno za vse zagnane tekmovalce, ki so se udeležili ZNOT-a 2005. Zdrav tekmovalni duh je očitno še kako prisoten v taborniških vrstah!

Beseda tracerja

Medtem ko so ekipe iskale kontrolne točke, smo za mnenje o progri povprašali tracerja Mikija: "Proge so vsako leto približno enako zahtevne, sicer pa proga za ZNOT nikoli ni preveč težka, saj živih kontrolnih točk, ki jih je pri ZNOT-u veliko, ne moreš postavljati ravno v vsak graben. In prav

Anketa

Ko so udeleženci prihajale s proge, smo jih med večerjo povprašali, kako so se imeli med nočnim tekanjem po Lukovskih gozdovih.

Orthodonti (originalno Risi), Rod sivi volk, Ljubljana

Mrzlo je bilo, noč je bila, malo je tudi deževalo. Bilo je veliko vode, ves čas nam je zalivalo noge, da so nam skoraj zmrznili prsti. Še vedno imamo vodo v nogah. ☺

B'ki, Rod zelenega žirka, Žiri

Bilo je super! Teren ful dober, progro ful dobra, pa luže in voda! Skoraj nič nismo mokri! ☺ Našli smo vse kontrolne točke, pa še avtomobile smo premikali spotoma. Na poti smo srečali voznika, ki je zapeljal s ceste, pa smo mu pomagali dvigniti avto iz grabna.

Urša in Sandra iz ekipi Črne ovce, Rod kraških j'rt, Sežana

Našli smo 2 kontrolni točki. Ko smo iskali drugo, smo se izgubili. Na poti je bilo ful enih potokov, zato smo lazili naokoli, našli neko jezero, tam pa smo se izgubili. Potem smo srečali ekipo GG-jev in smo šli del poti z njimi, nato pa smo srečali ekipo iz našega rodu in šli kar z njimi nazaj na cilj. Sicer pa je bilo "smučanje" na prvi KT ful dobro.

Jernej, Rod Stane Žagar mlajši, Kranj

V redu je bilo. Precej sem bil moker v noge, sicer pa ni bilo hudo. Zelo hitro smo prišli čez progro, pa tudi vse KT smo našli, le eno smo malo dlje iskali, ker je bila bolj skrita v gozdu. Osebje na kontrolnih točkah je bilo zelo prijazno. Tokrat sem prvič na orientacijskem tekmovanju in mi je zelo všeč, tako da naslednje leto zagotovo spet prideš na ZNOT.

Kolumna

SiNi

Bo ZNOT kmalu pre-rasel v kaj več?

"Ali je tekmovanje sploh lahko še boljše organizirano?" sem se spraševal po koncu tekmovanja. Nenehno so mi možgani preklapljali v preteklost, dobrih 5 let nazaj, ko sem se prvič udeležil ZNOT-a.

Takrat sem se tekmovanja udeležil še kot PP. In razlika med takratnim in sedanjim tekmovanjem je očitna. Takratne izkušnje so sicer prav tako dobre, vendar tekmovanje ni imelo tako velike razsežnosti (za udeležbo na tekmovanju nismo prejeli niti naštitkov ☺). Vsega skupaj, če me spomin ne varja, je bilo takrat prisotnih okoli 20 ekip. Bolj kot neke vrste lokalno tekmovanje, saj smo bili Šoštanjčani in ekipa tabornikov iz Slovenj Gradca pravi eksoti. Prisotne ni bilo niti neke velike tekmovalnosti, vse skupaj je bilo tako bolj za "hec", vsaj za nas tekmovalec.

Sedaj dobrih 5 let pozneje sem se odločil, da se zopet udeležim tega tekmovanja. In res sem bil pozitivno presenečen. Organizatorska ekipa se je prevetrlila, pomladila in skoraj profesionalizirala. Dobra propagandna akcija me je na ZNOT opozorila že nekaj mesecev prej in zbiranje želja tekmovalcev ter njihovih kritik na rutinem forumu, je pokazatelj, da so organizatorji vzeli stvar zelo resno. Tako je bilo tekmovanje res odlično. Proga odlična, vreme končno takšno kot se za zimo sposobi, imel si sobo za druženje, sobo za spanje, lahko si gledal filme, se dodata na moker sneg in stotero luž ☺ lahko pa si se na koncu, ko si prišel izmučen iz proge, še lepo stuširal in dobro najedel. Torej organizacija na nivoju NOT-a, udeležba primerljiva z NOT (letos na ZNOT-u je bilo kar 60 ekip), cena pol cenejša kot NOT, zahtevnost primerljiva (če ne zaradi razmer še malo težja) kot NOT, nagrade prav tako primerljive ..., in še bi lahko naštevali. Le kaj še ostane velikim (NOT) bi lahko rekli. Torej rokavica je vržena ☺

Vsekakor smo letos vsi, ki smo se udeležili tega tekmovanja, dobili tisto po kar smo prišli. Druženje, zabava, nepozabna avantura! In res lahko rečem samo še to: "komaj čakam da bo ROT 2006!"

Palačinkopeki, Rod skalnih taborov Domžale

Osebna zahvala Drejčiju, ki nam je dal tako dober recept za maso za palačinke. Pečemo jih že od popoldneva, pa jih bomo še pozno v noč. Tekmovalci so z nami kar zadovoljni in pravijo, da so slišali, da so palačinke ful dobre in jih pridejo poskusit. Tako da se glas o nas širi čisto v deveto vas.

RSK PPT staff team, Rod svobodnega kamnitnika, Škofja Loka

Dobr je blo, ful dobr. Makarončki so odlični! Smo druga ekipa grč, ki je že nazaj in večina, ki smo jih srečali, je šla v napačno smer! ☺ Srečali smo eno ekipo gozdovnic in jim povedali, kje je njihova kontrolna točka, pa nam niso najbolj verjeli. Pa tistega dojenčka na poti smo malo preveč maltretirali, nekam preveč smo ga guncali. ☺

Čmerli, Rod kraških jrt, Sežana

Proga je bila wrjedi; mokra, umazana, blatna, globoka, včasih tudi smešna ☺. Našli smo 3 KT in pol. Ma sej nismo skoraj nič naredili, tako da niti ne vemo, kakšne so bile naloge na kontrolnih točkah. Smo pa bili na tisti, na katero smo morali priti pod kotom, pa na eni smo morali vleči nekakšne sani.

Maja Omahna, vodja tekmovanja, preden je razdelila pokale najboljšim.

SOS

Sestri odgovarjata sotrpinom

Pozdravljeni sotrpini v novem letu! Najlepši čas v letu je za nami, pred nami pa novo leto. Spominjali smo se preteklosti in sedaj smo že v pričakovanju prihodnosti. Naj se preko vsega leta želja po sreči seli iz srca v srce. V novem letu pa naj se vam uresničijo vse sanje, udejanijo želje in izpolnijo pričakovanja. Srečno!

V: Draga Kuhla in Kahla!

*Star sem 15 let in noro zaljubljen!
Razmišjam samo še o njej in priznam, da to počasi postaja že preporno! Ona tega ne ve in morm ji povedat, samo čakam na pravo priložnost! Živila kar daleč drug od drugega in se poredko vidi-val! Naveličan sem čakanja in hočem ji povedat kolik jo mam rad! To seveda ne morm prek telefona ali po internetu, nujno jo morm vidit, samo strah me je, kako se bo odzvala na to novico. Večkrat imam občutek, da mi pozornost in vse tiste lepe poglede враča in da uživa v moji družbi. Nisem pa prepričan ali je tudi ona zaljubljena vame in ali si želi, da bi bilo med nama kaj več kot le prijateljstvo.*

Prosim svetujita mi, kaj naj naredim, ko se srečava in kako naj se nekako zomatim, da ne bom več neprestano mislil le nanjo! Včasih se sprašujem, če je to sploh ljubezen ali je bolezen?

Ta zmeden

O: Živijo, zmedenček! Oh ja, ne veš kako veseli sva tovrstnih pisem, polnih ljubezni, hrepenjenja in načrtov. In te hkrati čisto razumeva. Težko je tvegati in se izpostaviti, s tem ko ljubljeni osebi priznamo, kaj in kako čutimo, ko se popolnoma odkrijemo...ampak to so trenutki vredni pomnenja, vredni tveganja. Zato samo gasa naprej, predlagava, da še malo preveriš signale, dobiš še kakšno potrditev vzajemne situacije, potem pa kar karte na mizo. Bolj boš od-

krit, bolj bo zažgal. Samo ne jo na hitro presenetit, tudi ti ji lahko počasi nامiguješ, da ti je všeč. Bolje počasi napredovati, kot da ti bo potem žal. Medtem pa se lahko zamotiš s planiranjem tega dogodka, s poslušanjem glasbe, športom, pisanjem ... nekako nimava recepta, kako si jo izbiti iz glave, si pač zaljubljen, in ni ga lepšega občutka. Dokler je vse v mejah normale, pa tudi za bolezen ne gre, čas bo pokazal svoje in vse se bo odvilo samo od sebe. Blagor enim ☺!

V: Ojla!

Najprej naj pohvalim vajino rubriko, ki je res oh in sploh dobra, najboljša. Preprosto super je, da si sotrpini pomagamo med sabo! No, pa naj preidem k stvari, ki mi zadnje čase ne pusti spati in mi povzroča toliko skrbi. Hodim v deveti razred in naslednje leto me čaka srednja šola. Vem, to mi ne uide, nekam morem iti naprej. Toda kam? Vsi sošolci že približno vejo, kaj jih zanima in kaj bi radi počeli v svojem življenju. Jaz pa dvo-mim, da je to pri 14. letih sploh mogoče, ker meni se še sanja ne. Sicer imam še kar nekaj časa za premislek, ampak bojim se, da so bo potrebno še prekmalu odločiti. Vedno znova ko premišljujem, kam si želim, postanem še bolj zmedena in počasi me grabi panika. To je vendar zelo pomembna odločitev, ki bo vplivala na mojo prihodnost! Svetujita mi, kaj naj naredim in kako naj poi-zvem katera je najprimernejša zame!

Prejmite vroče poljubčke in pozdravčke od Kuhle&Kahle v teh zasneženih, mrzlih, zimskih dneh. Naj nam bo vsem v novem letu 2006 postlano z rožicami ...

O: Pozdravljená! Imaš kar prav, ko praviš, da se pri teh letih težko odločiti za kakršno koli konkretno poklicno smer. Prvi nasvet bi se glasil: poslušaj svoj notranji glas! Ugotovi, kam te vleče, če ne drugače, se to dobro vidi iz stanja tvojih ocen. Potem so pa še druge možnosti, lahko bi obiskala šolsko psihologinjo, če se ne motiva, pa itak opravljate pred odhodom iz OŠ neke teste, ki naj bi vam pomagali pri izbiri srednje šole. V Ljubljani v bližini sedeža ZTS na Smoletovi 12 se nahaja tudi Nacionalni center za informiranje in poklicno svetovanje, kjer ti bodo z veseljem pomagali z nasveti, testi in izkušnjami. Vedno pa se verjetno lahko obrneš na družino, sošolce, prijatelje in znanke in jih povprašaš o tem, kje te oni vidijo? Konč koncev boš morala na to šolo hoditi ti, se učiti ti in potem praviloma opravljati ta izbrani poklic. Torej kar pogumno, odloči se tako, kot ti misliš, da je najbolje zate in zaupaj vase ter svojo odločitev. Sporoči še nama. LP

L.

Vsi nasvetov potrebeni pišite na:
SOS rubrika, Parmova 33, 1000
Ljubljana ali na
kuhla.kahla@gmail.com.

Ko bom velik bom ... PIONIREC!

(predstavitev taborniških "poklicev")

Dragi GG-ji! Ste kdaj razmišljali kaj bi počeli pri tabornikih v prihodnje? Prepričan sem da ste! Taborniki vam poleg druženja in zabave nudijo tudi tudi celo kopico znanj in spretnosti. Da Vam malce olajšam odločitev, bom skušal nekaj teh "poklicev" tudi predstaviti. Kot prvega v nizu predstavitev, bi Vam rad predstavil "poklic" PIONIRCA!

Skoraj v vsakem rodu se najde kakšen specialist pionirstva. In zadnje čase se na posebnih tečajih pionirstva, pojavlja tudi vedno več deklet. Torej je mnenje, da je pionirstvo spremnost, ki jo lahko osvojijo samo fantje, povsem napačno. Npr. prav brez besed sem ostal na lanskem vodovem bivakiranju inštuktorskega tečaja, kjer je v nekaj minutah Vesna (poznana tudi kot Mgajver) postavila izvrsten bivak in ognjišče. Obladala je vezave in vozle za katere nisem imel pojma da obstajajo. Znanje pionirstva je torej izjemno dragoceno in izjemno spoštovano.

Pionirec je ena izmed najstarejših in tudi najbolj spoštovanih spretnosti. Od kod sploh to ime. Že v času osvajanja divjega zahoda, so bili "pionirji" naseljenici novih neraziskanih in nepoznanih ozemelj. Prav ti ljudje so bili pravi strokovnjaki v gradnji preprostih bivališč in objektov, narejenih s preprostim orodjem in z naravnimi materiali. Prav po njih so dobili ime pionirski objekti.

Postani pionirec tudi ti!

Več informacij o pionirstvu dobite pri rodovem pionircu, v taborniškem priročniku Vozli in pionirski objekti, na taborniškem forumu (www.rutka.net) ali pa se raje udeleži tečaja za specialista pionirstva, ki poteka vsako poletje (bodi pozoren na razpis).

PLUSI in MINUSI ☺ !

+ (plus)

Pionirci so carji!

Pionirci so zelo iskani in zelo spoštovani!

Če se zgubiš v gozdu ti bodo znanja in izkušnje iz pionirstva priše še kako prav!

Kreativnost in inovativnost sta dobrodošli!

Pionirci so v očeh drugih največji carji (ups sem že omenil) ☺!

- (minus)

Potrebno je veliko vaje, vaje in vaje ☺!

Tudi fizično delo se najde, razen seveda, če se ne znajdeš kako drugače ☺!

Lahko dobiš kakšen žulj ali pa si zlomiš kakšen noht ☺!

/

/

DanKO - dan komisije za program za mlade
Sobota, 18. marec 2006

Za boljše izvajanje programa

Kaj je DanKO?

DanKO je atraktivna, zabavna, motivacijska in tematsko obarvana enodnevna akcija.

Komu je namenjen DanKO?

DanKO je namenjen vodnikom in načelnikom družin in vsem tistim, ki neposredno izvajajo taboriški program. Danko je tudi ogledalo javnosti; tako staršem, šoli, sofinancerjem in podpornikom, kakor tudi širši družbi.

Zakaj DanKO?

Z akcijo DanKO želimo pokazati vodnikom in načelnikom družin, kako zelo pomembni so za skavtsko gibanje in za delovanje celotne organizacije. Želimo se jim zahvaliti za njihov trud in prostovoljno udejstvovanje v širšem družbenem interesu.

Želimo osvetliti partnerje in podpornike in se jim zahvaliti za doprinos h kvaliteti taboriškega programa, ki ga izvajamo skupaj z mladimi.

Kje in kaj bo na DanKO pa v naslednji številki.

Pugy

Razpis ZOT 2006

ORGANIZATOR: Rod XI.SNOUB Miloša Zidanška, Maribor

KJE/KDAJ: Tekmovanje bo potekalo v **petek 27. in soboto 28. januarja 2006 v Hočah pri Mariboru**. Do tja je mogoče priti z avtobusom iz glavne avtobusne postaje, ki vozi v Polano ali Areh. Tekmovalce pričakujemo od 17 ure dalje, **zbor tekmovalcev pa bo ob 19 uri v Kulturnem domu Hoče**. Tekmovanje se bo predvidoma zaključilo v soboto okoli 16 ure.

PANOGE TEKMOVANJA: V petek se bodo reševale teoretične naloge: vrisovanje in ToTi test, v soboto pa se bo pričel orientacijski pohod z nalogami: signalizacija (Morse +semafor), metanje kepe v cilj, hoja po vrisani poti z določitvijo koordinate, skica terena, prihod pod kotom in IQ test.

KATEGORIJE: Tekmuje se v treh kategorijah:

- o GG - rojeni leta 1994 do 1989
- o PP - rojeni leta 1990 do 1986
- o GRČE - rojeni leta 1985 in prej

POTREBŠČINE: Ekipe potrebujejo opremo za vrisovanje in risanje skic, spalne vreče in armaplexe, čiste copate ter opremo, ki je potrebna za enodnevni pohod.

ŠTARTNINA: Cena tekmovanja je **10 000 SIT**. Za ta denar dobite: prenočevanje, bogato obložene sendviče, lepe našitke, okusno kosilo, bogate nagrade, karte in stroške organizacije. Denar nakažite na **transaksijski račun: 04515-0000798818**.

PRIJAVE: Prijave, skupaj s fotokopijo plačane položnice pošljite najkasneje do **21.1.2006** na naslov: **Društvo tabornikov Rod XI.SNOUB Miloš Zidanšek, Verstovškova 4, 2000 Maribor**. Prijava naj vsebuje ime in naslov rodu, število ekip v posamezni kategoriji in fotokopijo plačane položnice.

INFO: Za vse dodatne informacije vam je na voljo **Jasna Vinder** na tel.št. **031 347 648** ali na e-mail naslovu: jasna.vinder@rutka.net.

Lahko pa tudi še enkrat preletite informacije na strani <http://zot.rutka.net>.

NOT 2006

Pri Močvircih se že nekaj kuha ... in ne en povprečen pasulj, ampak priprave na NOT 2006. Ponoči **s 25. na 26. marec 2006** se bo po gozdovih v okolici Ljubljane podilo polno migetajočih lučk in migajočih tabornikov, ki bodo zagrizeno iskali rdeče-bele prizme s kresničkami in zelene šotore, mogoče pa le čaj in napolitanke. ☺

Močvirke vabijo tabornike, Močvirci pa tabornice, torej vabimo vse!

V naravi, po travi, ponoči in v goščavi - NOT 2006.

Lea Kavalič

INTERVJU

Pugy

Pogovor z Milkom Okornom Organizacija stopica na mestu

Milko Okorn je večini starejših tabornikov in bralcev revije Tabor dobro poznan. Za tiste, ki ste se taborništvu priključili v zadnjih petih letih pa naj ga predstavim kot načelnika Zveze tabornikov Slovenije od leta 1992 do 2000 in še pred tem programskega načelnika. Aktivnega v obdobju, ko se je taborništvo začelo približevati skavtstvu tako v programskem, vsebinsko-konceptualnem smislu, kakor tudi organizacijsko z vključevanjem v Svetovno organizacijo skavtskega gibanja. Ob zaključku mandata se je Milko umaknil iz aktivnega taborniškega življenja in je danes na nek način zunanjji opazovalec dogajanja. Zakaj in kakšen je "zunanji pogled" pa v pogovoru z njim.

Iz aktivne vloge sem se zavestno umaknil, da v organizaciji ne bi cutili neke sence, ki v ozadju sprembla, taktizira in ocenjuje delo. Pomembno se mi je zdelo tudi, da se v vodstvu pojavijo novi ljudje, z novimi idejami in novim stilom vodenja. Prepričan pa sem, da se bo po nekem določenem obdobju, npr. pet do sedem, osem let, spet pojavila potreba po tem, da se pogovorimo kakšna je organizacija, ali dosegamo cilje, ki si jih je zadala, ima izdelano strategijo in v kam gre. Takrat bi bil rad zraven.

Zadnji konkretni pogovori o strategiji, viziji in dolgoročnem razvoju te organizacije so potekali že kar nekaj časa nazaj (v drugi polovici devetdesetih). Takrat si imel vizijo kam naj pluje barka.

No v precejšnji meri, s pomočjo kolegov v izvršnem odboru, s katerimi smo odlično sodelovali.

Kako organizacija to vizijo, ki si si jo takrat predstavljal za današnji čas uresničuje? Gre v tej smeri, je morda zavila?

Delovanje organizacije spremjam večinoma preko Tabora in preko stikov s posameznimi ljudmi, ki so vključeni v organizacijo, tako da podrobnosti ne poznam. Vendar pa iz merljivih podatkov dobivam občutek, da organizacija

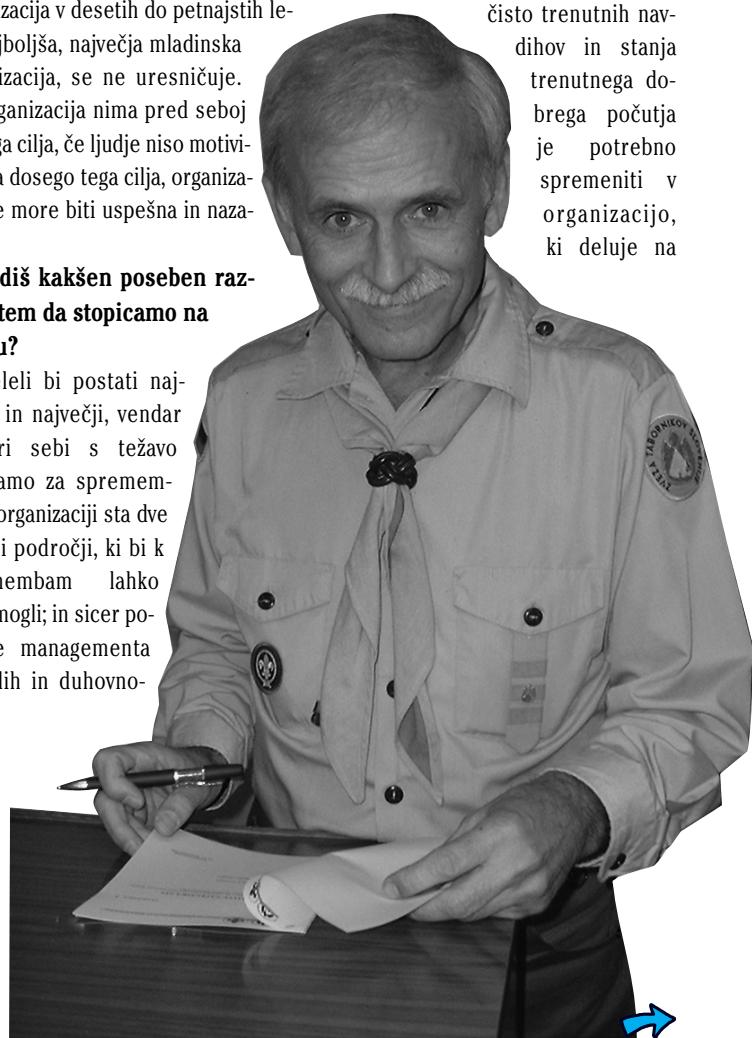
ne napreduje, da stopica na mestu. Vižijo, ki smo si jo takrat zastavili, da bo organizacija v desetih do petnajstih letih najboljša, največja mladinska organizacija, se ne uresničuje. Če organizacija nima pred seboj jasnega cilja, če ljudje niso motivirani za dosego tega cilja, organizacija ne more biti uspešna in nazaduje.

Ali vidiš kakšen poseben razlog v tem da stopicamo na mestu?

Želeli bi postati najboljši in največji, vendar se pri sebi s težavo odločamo za spremembe. V organizaciji sta dve ključni področji, ki bi k spremembam lahko priporogli; in sicer področje managementa odraslih in duhovnosti.

Kako?

Delovanje organizacije iz cisto trenutnih navdihov in stanja trenutnega dobreга počutja je potrebno spremeniti v organizacijo, ki deluje na

podlagi nekaj srednjoročnih programov. Da bi to dosegli, je potrebno oblikovati in spoštovati pravila, kako se to izvaja, potrebno je preverjati uvajanje tega, meriti in spremljati rezultate ter se na podlagi njih tudi odločati.

Omenil si področje duhovnosti; verjetno je s tem povezana tudi identiteta organizacije. Ravno konec preteklega leta - na skupščini ZTS - se je ponovno odprla diskusija na temo kdo smo, komu pripadamo, kaj je taborništvo. Kakšen je tvoj pogled?

Pravzaprav te diskusije tečejo že od konca osemdesetih dalje, zato se mi zdi da je prišel čas, da se o tem nehamo spraševati. Če bi iskali odgovor, kaj je bil namen gozdovništva in kaj skavtstva oz. taborništva bi ugotovili, da gre za eno in isto - razvoj mladega človeka, njegovih sposobnosti in potencialov. In to je ključno. Je pa ta razvoj danes večinoma omejen zgolj na področje fizičnega, socialnega in inte-

lektualnega področja, na čustvenem in duhovnem področju pa skoraj nič. Sedanja družba pa potrebuje ravno ta del, duhovni razvoj. Sociologi pravijo, da bo 21. stoletje stoletje duhovnosti. Naša organizacija tu ne išče odgovorov, ne vzpodbuja razvoja, ne s programi in z akcijami, samo mimogrede in nenačrtovano.

Kako se to manifestira pri načelnikih, vodnikih?

Načelniki bi si morali postavljati pomembna vprašanja: kaj je zame pomembno, kakšen je moj vrednostni sistem, kako ga razvijam, kakšni so moji cilji; kakšna je moja vključenost v družbo, kaj ji bom prispeval. Ker teh odgovorov ne iščejo, jih ne zastavlja vodnikom in vodniki ne članom. Jasno je da pri MČ-jih to ni možno. Njih lahko po akciji vprašamo, kako so se počutili, ko je za njimi določena izkušnja. Pri PP-jih pa situacija popolnoma drugačna. Na začetku taborniškega leta bi si moral vsak sam zastaviti vprašanje, kaj bo

naredil, da bo za en korak izboljšal sebe; uspeh v šoli, odnosi s starši, odnosi s prijatelji... In po nekaj mesecih oceniti, kaj se dogaja.

Je to lahko razlog za nemotiviranost mladih za sodelovanje? Gre morda za to, da mlade bolj kot taborništvo zanimajo druge stvari?

Opažam da so organizacije, ki trdno povežejo ljudi uspešne. Ljudje so pripravljeni sodelovati, če v stvari najdejo sebe.

Posameznik in njegove koristi so danes v ospredju. Ali se posameznik v vodu lahko udejani in izrazi samega sebe? Ali to vodnik vzpodbuja ali mu je bolj pomemben vodov duh?

Ja, to je pomembno vprašanje. Vendar če vod izvaja skupinske aktivnosti npr. bivakiranje v naravi, je prostora za posameznika in hkrati kolektivni duh dovolj. Kjer so člani med seboj odvisni eden od drugega, se ob problemih rojeva tudi povezanost, pri-

jateljstvo. Brez problemov, ni izviva.
Če torej živimo v družbi, v kateri za vsako ceno probleme rešujemo kot posamezniki, potem tukaj ni "veziva" za taborniški vod?

Ne, za delovanje v vodu ni potrebe. **Ali se ti zdi, da je to prisotno v družbi?**

V teh manjših prijateljskih skupinah je, v družbi pa vedno manj. Pojavlja se trend, da se družine zopet vedno bolj povezujejo. V preteklosti so se otroci pri osemnajstih, devetnajstih odselili od doma. Danes je normalno, da otroci ostajajo doma. Starši jim dajejo prostor za njihovo osebnost in jih tudi financirajo. Dejansko se je obdobje, v katerem si mladi iščejo zaposlitev premaknila iz začetka v konec dvajsetih, celo v trideseta leta.

Je kriva vzgoja?

Ne, doba odraščanja se je podaljšala. Tudi če je bilo pred dvajsetimi leti normalno, da ima vsak osnovno šolo, je danes normalno, da ima srednjo. In če nekaj let bo večina imela visoko oz. fakultetno izobrazbo. In to je povezano s številom let izobraževanja.

Ampak interes za taborništvo upade že veliko prej? Kje so razlogi?

Do nekako trinajstega oz. štirinajstega leta smo s taborniškimi dejavnostmi tudi na zunaj dokaj atraktivni. Po tem letu pa ne več. Navznoter med člani pa ostaja povezanost, skupno premagovanje ovir, izzivi vodenja ... Če tega ni, člani organizacijo zapustijo. Posameznik mora čutiti organizacijo kot zanimivo zaradi tega, ker mu pomaga izgraditi osebnost, ker se v organizaciji dobro počuti, ker raste v njej.

Ni hec v tem, da jim ponudimo atraktivne dejavnosti npr "bungee jumping", hec je v tem, da se ta skupina povezuje, socializira, da posamezniki v tej skupini preizkušajo svoj vrednostni sistem, da odkrivajo vrednote, ki so pomembne, da se vključujejo v družbo.

Vloga vodnika je torej večja kot si

predstavljamo. Ali od vodnika, ki se še sam razvija ne pričakujemo preveč?

Vodnik je sposoben, vendar vzgojno ne deluje na zavedni ravni; deluje preko preizkušenih načinov kot so bivaniranje, pohodni tabori, kjer prihaja do interakcije med člani, skupnega premagovanja težav, pogovorov med njimi. Za vzgojo in reševanje vzgojnih problemov je odgovoren načelnik, odrasli vodja. Zato morajo biti ustrezno izobraženi, šolani. Oni so namreč tisti, ki imajo direkten stik z vodniki in skupaj z njimi rešujejo vzgojne probleme.

Torej je rešitev v odraslih virih in politika ravnanja z njimi?

Ja. To pomeni, da je potrebno sprejeti dejstvo, da vzgoja mladih ni stvar, ki jo lahko počne kdorkoli, ampak, da to lahko počnejo ljudje, ki so za to usposobljeni. V šoli bi to pomenilo, da fiziko lahko uči, kdor se malo spozna na fiziku.

Rad bi verjel, da so današnji vodje usposobljeni

Ali so današnji vodje resnično usposobljeni, da odgovorijo na take izzive, kot si jih omenil?

Rad bi verjel da so. Vendar pa število članstva ne narašča, šolanja kadrov je malo, ljudje imajo občutek da vsi znajo vse in šolanje ni potrebno. Medtem ko je za vodnike splošno sprejeti, da morajo za delo opraviti vodniški tečaj, za vodje, ki skrbijo za vzgojo in načrtovanje aktivnosti, to ne drži.

Pomemben je management skupine

Prej si omenil podaljšano odraščanje. Mladi v tem obdobju že posedujejo strokovna znanja, ki so jih pridobili na univerzah in v neformalnem izobraževanju. Jih lah-

ko bolje angažiramo in izkoristimo?

To starostno skupino bi morali razvijati programsko v to smer, da postane raziskovalec tisti, ki se za to odloči; kdor se ne je pač grča. Raziskovalec je tisti, ki je pripravljen izvajati različne dejavnosti, ki mu pomagajo, da sam osebnostno raste in da se dokazuje v družbi. Obenem pa pridobljene spremnosti in znanja, ki jih ima posreduje mlajšim. Je pa jasno, da ta način ne more potekati v "prijateljskih klapah". Ta način je možen, če obstaja management te skupine, nek način vodenja, ki je neodvisen od tega, kdo je s kom prijatelj.

Motiv za odločitev pa je na strani posameznika?

Točno tako. Temu programu bi morali dati velik poudarek. Ljudje, ki si želijo nekaj doseči v svojem razvoju, so sposobni tudi kasneje to vračati organizaciji. Takšna skupina je pomembna tudi z družbenega vidika, zato bi morala biti čim močnejša in s tega vidika privlačna za mlaude.

Dotaknila sva se starostne veje RR, ki je ena izmed novosti novega statuta. Ta je prinesel tudi ukinitve starešinstva in s tem direktno, letno odločanje članov ZTS, torej rodov. Kako vidiš to spremembo?

V situaciji, v kakršni je organizacija, je bila to verjetno edina pametna rešitev. Če območja, namesto da bi predstavljala vez med državnim nivojem in rodovi, predstavlja neko svojo entiteto, ki želi na svoj način oblikovati razvoj organizacije, potem delovanje na takšen način ni mogoče. Velikokrat se pre malo zavedamo, da smo pripadniki enotnega svetovnega skavtskega gibanja in da pripadnost pravzaprav pomeni, da vsak posameznik, rod, ZTS pripada temu gibanju. Tisto, kar je skupno temu gibanju, je treba prenesti do posameznika. Ko govorimo o dolžnosti do sebe, drugih, do duhovno-

sti, to ni nekaj kar rečeš "aha, sej je v redu". Dokler to ni prisotno v programu, v vseh aktivnostih to ni v redu, organizacija pa postaja ljubiteljska, za družbo ne prav posebej pomembna.

Vendar pa se nam, glede na pretekle izkušnje nezaupanja in nezainteresiranosti rodov, za oblikovanje politike na nivoju ZTS lahko zgodi, da bo tudi ta projekt direktnega odločanja neuspešen?

Ja lahko. In morebiten neuspeh bo čez nekaj let pripeljal do razmišljjanja, kako bi organizirali in delovali preko območij. Bistveno je, in to je zadnji statut poudaril, da je pomembno delo s človeškimi viri. To je alfa in omega managementa v današnji dobi. Kdorkoli se vključuje, še posebej pri petnajstih oz. šestnajstih letih v neko organizacijo, se hoče tisti dejavnosti posvetiti v celoti; vrhunsko, glede na lastne sposobnosti. In če je organizacija na takšen način organizirana, se bo v njej našel. V nasprotnem primeru je vse ovisno od prijateljske družbe, ki zdrži tri ali štiri leta, se razpade, rodovo delovanje ugasne in se morda čez nekaj let z novo družbo zopet postavi na noge.

Kje iskati interes za povezovanje in sodelovanje na državni ravni? Kaj bi lahko okrepilo to zavest, pri-padnost? Rod je namreč samostoj-ni pravni subjekt in deluje v lokal-nem okolju.

Tisto, kar ga povezuje v skupno organizacijo je način organizirnosti. Ta je predpisani zaradi tega, da lahko izvaja taborniški oz. skavtski program, ki je po svoji vsebinini in metodi jasen. Oblike akcij oz. dejavnosti pa so stvar rodu in njihove lokalne posebnosti. Nihče rodu ne predpisuje, na kakšen način bo sodeloval z lokalno skupnostjo, pomembno pa je, da sodeluje. Ni pomembno, kakšni so izleti v naravo, kam se člani odpravijo, pomembno je, da vod hodi v naravo. Da bi rod lahko deloval, potrebuje kvalitetne kadre. Za njihovo

kvaliteto je pomembno izobraževanje, ki pa mora biti skupno in enotno. Skupne državne akcije niti niso toliko v ospredju. Če so članom pomembne, jih je potrebno zagotoviti, izobraževanje pa mora biti skupno. To je bistvo skavtskega programa.

Je še kaj drugega, kar naj bi poleg izobraževanje po tvojem mnenju rodovi pričakovali oz. dobili od taborniške zveze?

Če hočemo organizacijo narediti bolj prepoznavno, da ima večjo vlogo v družbi pomeni, da moramo doseči boljšo kvaliteto dela. Tega pa brez spremembe miselnosti v vodstvih na vseh nivojih ni možno doseči. Da bi to dosegli, bi morali vpeljati projekt odličnosti ali kvalitete dela. Projekt bi vseboval kazalce, na podlagi katerih bi lahko ocenjevali kvaliteto dela. Bistvena kriterija bi bila, da ima rod srednjeročni program razvoja in izvaja taborniški program. To je po mojem mnenju možno v tistih rodovih, ki imajo v vodstvu nekaj starejših. In potem pridemo do politike odraslih v skavtstvu. Ali bodo rodove vodili mladi približno enake starosti, ali pa mešane skupine mlajših in starejših, pri čemer se bodo mlajši ukvarjali s programom, starejši pa s podporo.

Glede na številne ideje in poglede o prihodnosti taborništva me zani-ma, na kakšen način se boš v pri-hodnosti aktiviral oz. vključil v njen razvoj.

Z veseljem bi sodeloval, vendar ne bi prevzemal funkcij na področju vodenja. Svoje znanje in izkušnje vidim bolj v funkciji svetovanja in pomoči pri razvoju; recimo v kakšnem programskem ali izobraževalnem svetu, kjer se bomo pogovarjali o razlogih zakaj. Odgovori na kako so potem stvar operative.

Lahko v tem letu, ko Tabor dobijo vsi člani pričakujemo kakšen čla-nek Sivega jastreba?

Lahko.

Pečena jabolka v alu-foliji

Oprianim jabolkom izdolbemo peščičevje. V odprtino denemo nekoliko sladkorja. Vsako jabolko posebej zavijemo v alufolijo. Pripravimo dobro žerjavico. Počasi pečemo od 20 do 30 minut in se lepo grejemo.

Šipkova juha

V kotličku si lahko pripravimo zelo okusno šipkovo juho. Sedaj so šipkovi

Začelo se je novo leto, leto polno sprememb in upanja. Tudi v tej rubriki se obetajo spremembe. Na pobudo prispeлиh kritik, sem se odločila, da bo Kemija v taborništvu bolj dostopna in odprta rubrika, ki naj bi temeljila na vaših vprašanjih in zanimanjih. Kemija je zanimivo in obširno področje, zato upam da imate dosti vprašanj, ki so povezana s kemijo. Za začetek imam za vas pripravljenih nekaj vprašanj, na katere bom čakala vaše odgovore. Vsak poslan in pravilen odgovor bo nagrajen. Nagrada je zaenkrat še presenečenje in bo znana v eni od naslednjih številk revije Tabor.

No pa začnimo!

Kemija nam pove, iz česa so reči in kako jih je moč spremeniti.

Snov (materija) je ime za vse, kar ima maso. Znanstveniki uporabljajo izraz substanca (sestavina). Sol je snov, voda tudi. Svetloba ni snov, ker nima mase. Snovi ne moremo narediti iz nič - in je tudi ne moremo izničiti.

Kemija preučuje lastnosti snovi. Pri kemijski spremembi se ena snov spremeni v drugo. Vzemimo za primer

KOSOBRINOVİ PRIPRAVKI

Kosobrin

Recepti za mrzle zimske dni z vodom na izletu ali sprehodu

plodovi lepo mehki, ker jih je že nekajkrat dobila slana. Za pripravo juhe v kotličku potrebujemo: 10 pesti šipkovih plodov, 3 jedilne žlice sladkorja, 3 l vode, 1 jedilno žlico koruzne moke lahko je tudi koruzni zdrob.

Šipkove plodove dobro operemo, damo jih v vodo in dobro prekuhamo. Med kuhanjem jih večkrat premešamo.

Tekočino odlijemo, doma sladkor in koruzno moko (zdrob) ter znova zavremo, dobro mešamo da se moka ne sprime v kroglico. Ko se juha dobro prekuha je pripravljena za pojst.

Marmelada

Iz prekuhanih plodov odstranimo koščice. V kotliček dodamo 0,5 litra vode in 1 kg sladkorja. Na ognju kuhamo še dodatnih 7 ure in dobro mešamo, da se nam ne prismodi.

Še toplo marmelado lahko namažemo na kruh.

Vaš Kosobrin Vam želi dober tek in veliko užitkov pri pripravi hrane v naravi.

kemijska v taborništvu

Lea

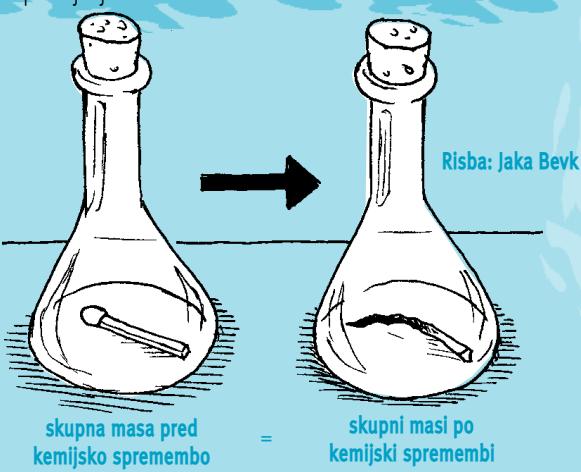
Spremembe

oglje, ki je skoraj čisti ogljik (C). Kadar ta snov gori se spaja s kisikom (O) iz zraka in nastane nova snov, ogljikov dioksid (CO_2).

Pri kemijski spremembi ostane skupna masa snovi pred reakcijo in po njej enaka.

Ko vžigalica zgori, se zdi, da je izgubila maso. Masa pepela je manjša od mase vžigalice. Vendar pri gojenju nastajojo in sodelujejo plini, ti pa imajo maso, čeprav jo je težavno natančno določiti.

VPRAŠANJA!

1. Kaj od navedenega je snov?

- a) voda,
- b) sladkor,
- c) elektrika,
- d) alkohol,
- e) zvok,
- f) kisik

2. Kaj od navedenega je kemijska sprememba?

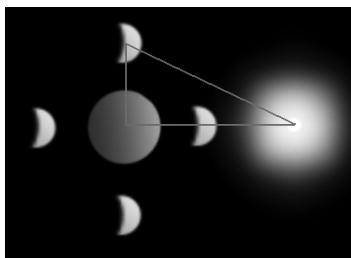
- a) gojenje lesa,
- b) sušenje mokrega lesa,
- c) spremnjanje lesa v oglje,
- d) rezanje kruha,
- e) spremnjanje kruha v opečenec,
- f) gojenje plina,
- g) vretje vode

Odgovore pošljite na e-naslov:
lea.repic@siol.net.

Orientiranje po Luni

Kot se lahko orientiramo po Soncu, se lahko orientiramo ponoči tudi po Luni. Podobno kot Soncu, tudi luna prečka nebo po južni strani, vendar je natančnejše določanje smeri neba precej težavnejše, kot tisto po Soncu.

Luna za svojo pot okoli Zemlje potrebuje 29 dni, torej skoraj cel mesec (od tod povezava z drugim imenom za luno-Mesec). Ob kroženju okoli svojega planeta je Luna bolj ali manj vedno obsijana s Soncem, ker pa se Luna stalno premika, ne vidiemo vedno enako obsajanega površja. To opazujemo kot menjavanje luninih men.

Med Luno, Soncem in Zemljo si lahko zamislimo kot.

Kaj pa lahko razberemo iz luninih men in kako nam to pomaga pri določanju smeri neba? Kadar Luna, Zemlja ter Sonce tvorijo kot 90 stopinj, opazimo kot da je osvetljena polovica lunine vidne ploskve. Če osvetljeni delež narašča in oblikuje črko "D", govorimo o prvem kraju. Kadar je kot enak nič, potem Lune ne vidimo, saj je v isti smeri kot Sonce in če slučajno prečka sončevu ploskev, opazimo sončev mrk. Kadar je kot med izbranimi telesi 180 stopinj, takrat je "polna luna".

Vzemimo primer prvega krajca. Kot ki ga tvori Luna s Zemljijo in Soncem je 90 stopinj, zato Luno na nebu opazimo 90 stopinj vzhodno od Sonca, torej ob 12. uri Luna točno na vzhodu, ob 18. uri, ko je Sonce nad zahodom, pa lebdi Luna nad jugom.

Drugi primer (malo za šalo): Kadar traja sončev mrk, lahko določiš jug s pomočjo Lune na enak način, kot z Soncem ☺.

Kdaj sploh lahko uporabimo to znanje za orientiranje? Točno lahko določimo smer le tri do štirikrat na mesec. Potrebujemo koledar, da vemo kdaj je katera od luninih men, točno uro, poznati pa moramo eno od tabel.

Določanje smeri neba s pomočjo ure in Luninih men

Ura/lunina mena	12	18	24	6
Prvi krajec "D"	Vzhod	Jug	Zahod	Ne vidimo
Polna luna	Ne vidimo	Vzhod	Jug	Zahod
Zadnji krajec "C"	Zahod	Ne vidimo	Vzhod	Jug
Mlaj	Ne vidimo	Ne vidimo	Ne vidimo	Ne vidimo

Določanje časa s pomočjo lunine mere ter kompasa

	Vzhod	Jug	Zahod
Prvi krajec "D"	12	18	24
Polna luna	18	24	6
Zadnji krajec "C"	24	6	12
Mlaj		Lune ne vidimo	

Primož Kolman

Astronomija

Kometi, meteorji, asteroidi, meteoriti

To so štirje pojmi v astronomiji, ki jih ljudje večinoma zamenjujemo med seboj. Vsak izmed njih pomeni čisto nekaj drugega in ob tej priliki je prav, da si pogledamo njihove najpomembnejše lastnosti ter v čem se med seboj razlikujejo.

Kometi

Kometi večinoma prihajajo z roba osončja. Njihovo jedro sestavljajo drobni delci prahu in ledu, jedro pa ovija redka plast plinov. Proti soncu jih vleče prav sončeva gravitacija. Ker je Zemlja gledana v primerjavi z velikostjo osončja relativno blizu sonca, pomeni da pridejo tudi v bližino Zemlje. Ko se komet približa soncu dobi značilen rep ali celo več repov, ki so obrnjeni vedno stran od Sonca. Najpogosteje imajo kometi po dva repa - ravnega - plinastega in ukrivljenega - iz prahu. Na ta način komet pušča na svoji poti ogromno količino prašnih delcev ter od Sonca odide znatno "lažji". Na poti skozi osončje se včasih kometi srečajo tudi s planeti. Srečanja z večimi planeti zradi gravitacije za komet lahko pomenijo spremembo njihove tirnice. Tako lahko komet za vedno ostane ujet v osončju. Poznamo kar nekaj takih kometov in jim pravimo "povratni" kometi. Drugi spet - pa se nikoli več ne vrnejo in so "nepovratni".

Zemlja se lahko na svojem letnem obhodu okoli Sonca včasih sreča tudi s prašnimi delci, ki jih je za seboj pustil kak komet. Gre za zelo drobne, toda tudi hitre delce, ki ob stiku z Zemljino atmosfero zagorijo. Za opazovalca z Zemlje se zdijo, kot da se utrne zvezde, pa čeprav z zvezdami nimajo nobene veze. To so **meteorji** ali utrinki. Če se število utrinkov v nekem obdobju leta znatno poveča, je temu najverjetnejše razlog to, da takrat Zemlja prečka tirnico nekega kometa. Pojavu pa pravimo "meteorski roj".

Hale-Bopp - komet iz leta 1997 je najsvetlejši in en najlepših kometov zadnjega desetletja.

Asteroidi

Asteroidi so večje ali manjše skale, ki tudi potujejo po osončju. Večim pravimo planetoidi, saj so že kot majhni planeti. Nekaterim so dali celo imena (Ceres, Juno, Palas, Vesta ...). Največ jih kroži med Marsom in Jupitrom. So pa tudi taki, ki imajo tirnice podobne kometovim. Za razliko od kometov nikoli ne razvijejo repa, zato jih je tudi težje opaziti. Nekateri so veliki tudi nekaj kilometrov in se občasno na svoji poti proti Soncu lahko približajo tudi Zemlji. Astronomi se v zadnjem času ukvarjajo prav s temi, saj predstavljajo potencialno nevarnost za Zemljo. Čeprav obstaja izredno majhna verjetnost trčenja asteroida z Zemljou, pa le ta ni izključena.

Če asteroid, tudi manjša skala ali kamen pada na površino Zemlje, tu ustvari krater ali cunami (če pada v more). Takemu padcu pravimo, da je na Zemljou padel **meteorit**. Znanstveni-

niki menijo, da so prav padci velikih meteoritov mejniški med posameznimi zgodovinskimi obdobji na Zemlji, ko so razmeroma hitro izumrtje ene rastlinske ali živalske vrste zamenjale druge. Tudi dinosavri naj bi izumrli na tak način.

Gaspra - en manjših asteroidov, ki ga je obiskala vesoljska sonda.

Od rodov

Maja Žužič

PePe Pas ali prvi slovenski raziskovalno-pohodni izziv

Prvo srečanje organizatorjev in udeležencev se je odvijalo v Bohinju, kjer so bili pari udeležencev seznanjeni s pravili igre in svojo prvo nalogo - pripraviti vse potrebno za izvedbo delavnice v določeni lokalni skupnosti. Poleg spoznavanja in dela, pa smo se posvetili tudi zabavi. Adrenalinski park nam je pospešil srčni utrip, ki ga je zvečer pomiril koktejl party.

Na 80-kilometrske poti so presegali svoje fizične in psihične zmogljivosti, se borili s piki komarjev, hudo vročino in opravljali zanimive naloge.

Konec julija so se pari podali na 80-kilometrsko pot iz različnih koncev Slovenije s cilji bolje spoznati Slovenijo, zbirati igre (rezultat je knjigica "Cingo lingo zemljo krast", ki jo že ima vsak rod v Sloveniji), opravljati zanimive naloge: pojavit se v mediju, intervjuvati VAPOTa, pomagati pri kmečkem opravilu ... in prispeti na cilj - Geoss. Na središču Slovenije smo jih pričakali organizatorji (oziroma so oni pričakali nas J) ter skupaj preživeli tri dni menjavanja vtipov in prigod iz poti.

Anticvetka s poti Žive in Irene:
"Ko sva sredi Poljan počivali, je mimo naju prišel pes, ki se nama je zdel neškodljiv. Minuto kasneje je že scal po najinem zemljevidu."

Točno pred enim letom se je zbrala skupina devetih tabornikov, katerih motivacija je bila, organizirati prvi Explorer Belt v Sloveniji. Akcijo, ki je priznana med skavti v tujini in katere namen je spoznavati tujo državo. Odločili smo se, da bomo najprej raziskali Slovenijo. Tako je tudi akcija dobila svoje slovensko ime - **PePe Pas**.

Zbiranje poguma je bilo za nekatere pretežko. Avtor: Bojan Breščanski

Veliki finale je bila svečana večerja in ob soju bakel podelitev zaslужenih pasov za opravljeni PePe Pas. Naslednje leto bodite zraven - gremo raziskovat tuje dežele!

Spoznej Slovenijo po dolgem in po čez!

Iz dnevnika Mihe in Aljaža: "V vrtcu Mavrica naju je pričakalo kup "malijev", ki so naju ráovedno obkrožili in se ubadali z dilemo, ali sva fanta ali punci (simptom dolgih las)."

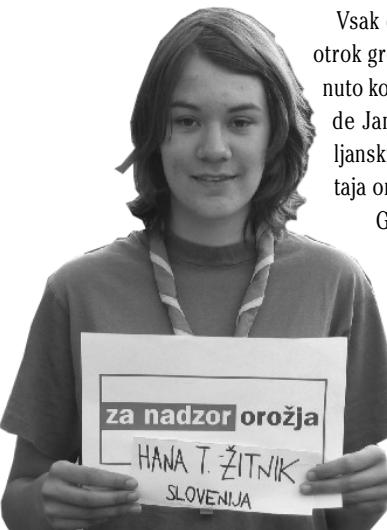
Svečana podelitev pasov (hvala Blondii). Avtor: Bojan Breščanski

Gasilska slika iz zaključnega tabora v Vačah. Avtor: Bojan Breščanski

S fotografijo nad orožje!

Vabilo k sodelovanju v akciji Milijon obrazov za nadzor orožja!

Vsek dan milijonom žensk, moških in otrok grozi oboroženo nasilje. Vsako minuto koga med njimi ubijejo. Od topl Rio de Janeira in Los Angelesa do državljanskih vojn v Liberiji in Indoneziji ostaja orožje izven nadzora.

Gre za svetovni problem, ki zahteva skupni pristop vseh držav v iskanju rešitve. Mednarodne nevladne organizacije Amnesty International, Oxfam in Mednarodna akcijska mreža za lahko orožje (*International Action Network on Small Arms - IANSA*) so zato združile sile in začele svetovno kampanjo "Za nadzor orožja".

Cilj kampanje je zmanjšati strašljivo ceno, ki jo za ljudi prinaša zloraba orožja, preko:

- ustavitev dobav klasičnega strelnega orožja vsem, ki bi tako orožje uporabili za kršenje človekovih pravic,
- nadzora nad orožjem, ki ga uporabljajo vojaki, organi pregona, oborožene skupine in kriminalne združbe.

S kampanjo pozivamo k akciji. Zahtevamo ustanovitev "Konvencije za nadzor nad trgovino z orožjem", katere namen bi bilo preprečiti pretok orožja tistim, ki to orožje lahko uporabljajo za kršenje človekovih pravic. Pozivamo pa tudi, da naj dobijo pobude za varnost s strani lokalnih skupnosti - kot so policijske reforme in zbiranje orožja - ustrezna sredstva in podpora.

Z akcijo Za nadzor orožja smo v Sloveniji doslej že zbrali več kot 4000 fotografij, pridružili pa so se nam tudi že taborniki Rodu zelene sreče iz Železnikov, ki so fotografije za fotopeticijo zbirali v poletnih mesecih. Radi pa bi jih zbrali še več.

Zato k sodelovanju vabimo vse tabornike, ki imajo veselje in voljo za akcijo. Akcija je preprosta. Kolegom, prijateljem ali znancem pojasnite, v čem je problem nenadzorovane trgovine z orožjem, ter jim predstavite kampanjo Amnesty International in drugih nevladnih organizacij, imenovano Za nadzor orožja. Prosite jih, naj se s fotopeticijo priključijo akciji in podprejo prizadevanja kampanje. Več informacij najdete v akcijskem paketu.

Če ste tudi sami zainteresirani za zbiranje fotopeticij, naročite brezplačni **akcijski paket z informacijami o akciji**, ki smo ga pripravili posebej za to akcijo, po telefonu 01 426 93 77 ali obiščite www.amnesty.si/zanadzororozja.

Špely

Pravopis in taborništvo

Pisanja imen rodov v drugo

Dva meseca sem doma razmišljala kako bi se še enkrat lotila vprašanja o pisanju imen rodov. Namreč moj članek, oziroma kolumna meseca, je doživel takšne in drugačne odzive. In prav je tako. Nato pa mi je glavo razbistrla prijateljica, zatem hvala Kristina. Pisane imen rodov ni tako enostavno, kot bi si mislili, namreč ni takega priročnika, v katerega bi enostavno pogledal in zapisal. Ne obstaja pravilo, ki bi se nanašalo na pisanje imen rodov v ZTSju, obstaja pa Statut ZTS, oziroma kar je pomembnejše pri tem vprašanju je to, da obstajajo statuti rodov. Tam so zapisana imena rodov, tam se skrivajo ta imena, z vsemi posebnostmi, velikimi in malimi začetnicami.

Še vedno pa velja, da je najbljžji približek pisjanju imen rodov ta, da se le-ta pišejo po načelu, npr. pisanja imen političnih strank: SLS ali Slovenska ljudska stranka. Se pravi prva beseda z veliko začetnico, ostale besede so pisane z malo začetnico, vendar je treba tu paziti na vse tiste besede, ki so lastna imena (obča, zemljepisna) in se seveda pišejo z veliko začetnico. V našem primeru je to tako: Rod sivih jelš.

Torej, vsi tisti, ki ste se spraševali, kam s temi besedami, kdaj se piše z veliko začetnico in kdaj ne, tu je odgovor. Zbrati bi morali seznam rodov, vseh rodov v Sloveniji, pregledati statute le-teh in dokončno napisati seznam vseh, seveda pravilno. To bi bila rešitev, za katero pa bi se nekdo moral lotiti dela. Ni prav da se samo pogovarjam in kritiziram, lepo bi bilo, če bi to tudi udejanili. Sama sem malo brskala po arhivih rodov, ki jih bolje poznam, a zaradi premalo časa in preveč vseh aktivnosti, nisem v teh dveh mesecih uspela to "spraviti skupaj". Mogoče pa se najde čas in to v bližini prihodnosti tudi storim. In vi, dragi bralci Tabora, boste prvi izvedeli za to.

Kaj dobim jaz?

Nina Arnuš

Zakaj postati mentor na vodniškem tečaju

Ko si že nekaj časa vodnik nadebudnega voda medvedkov in čebelic ali gozdovnikov in gozdovnic, ti morda v taborniškem življenju manjka izviv. Sestanke vodiš dobro, otroci uživajo, veliko jih naučiš, hodite na taborjenja, izlete, kljub vsemu pa vse skupaj postane rutina. Čutiš, da že veliko veš in da bi znanje lahko prenesel tudi na koga drugega, ne le na svoj vod. Zato te že to poletje čaka priložnost - postani mentor na vodniškem tečaju!

Tako boš svoje izkušnje, ki si jih pridobil ob delu z vodom, prenesel na nove vodnike. Lahko jim boš dal nasvete iz pravega taborniškega življenja in ne le teorije. Ko te bodo spraševali o različnih prijetnih in neprijetnih prigodah z otroki, jim boš znal naravnost povedat, kako se ravna prav. Postal boš mentor tečajnikom, ki ti bodo hvaležni prav za vsak drobec znanja, ki ga boš želel deliti z njimi. Hkrati pa boš imel priložnost sodelovati v ekipi s somentorji, vodjo

tečaja... Ugotovil boš, kako je delati v takšnem timu, ki nosi odgovornost izobraževanja. Spoznal boš nove ljudi in se naučil z njimi reagirati v različnih situacijah. Morda boš moral odpredavati kakšno pomembno temo. Nanjo se boš pripravil z drugimi v ekipi, adrenalin ti bo šibal sto na uro, na koncu pa boš ves zadovoljen ugotovil, da so tečajniki veliko odnesli od tvojega predavanja. Kot mentor na vodniškem tečaju boš imel priložnost pridobiti veliko izkušenj, ki ti bodo prišle prav tako v taborniškem,

kot tudi sicer v življenju, predvsem pa je to izviv, zaradi katerega boš hotel še.

A te kaj mika? Če je odgovor ja, potem boš našel še več znanja na IZOBRAŽEVANJU ZA MENTORJE NA VODNIŠKIH TEČAJIH, ki ga bomo organizirali skupaj z vodstvom vseh vodniških tečajev. Za nadaljnje informacije povprašaj načelnika svojega območja.

Risba: Jaka Bevk - Šeki

Psihologija

Pozitivna sporočila

Irena Jeretina

Če ima vodnik še tako rad člane svojega voda in se ima z njimi vedno lepo, včasih pridejo trenutki, kak poseben dan, ko so člani še posebej težavni, neukrotljivi in vodniku parajo živce. No pa ponavadi niti ni treba, da je dan zelo poseben. Otroci so pač takšni - živahni, svojeglavi, vedno najdejo kaj, s čimer nam bodo povišali pritisk. ☺

Ko želimo vplivati na vedenje naših članov, moramo paziti na komunikacijo. O tem smo veliko govorili že v prejšnjih številkah Tabora. Vsa sporočila, ki jih dajemo, namreč nimajo enakega učinka.

V grobem lahko ločimo sporočila, ki jih dajemo otroku, po treh kategorijah:

- pozitivna/negativna (pohvale / graje),
- realna/nerealna,
- na osebnost/na vedenje.

Najpomembnejše pravilo, ki se ga moramo držati v svoji komunikaciji z otroki, je, da jim vedno dajemo vedeti, da jih sprejemamo, imamo radi. Tudi če jih karamo ali se jezimo nanje, naj vejo, da nas moti le njihovo vedenje, ne pa oni sami.

Negativna sporočila naj se zato nanašajo izrecno na (neustrezno) vedenje otroka, nikoli pa naj ne bodo usmerjena nanj kot na osebnost. Z sporočili o vedenju lahko dosežemo spremembo neustreznega ali utrditev želenega vedenja, ne vplivamo pa na otrokovo samopodobo. Nasprotno pa so pozitivna sporočila, usmerjena na osebnost (če so realna) vedno dobrodošla. Sporočila usmerjena na osebnost namreč vplivajo na mnenje o sebi in utrjujejo pozitivno identiteto.

S konsistentno uporabo takšnih sporočil bodo člani voda razumeli, da

jih ima vodnik rad in jih sprejema, četudi se kdaj pa kdaj razjezi na njih. In

prav zaradi tega bo njegova graja (in prav tako pohvala) bolj zaledla. ☐

usmerjena NA OSEBNOST

	(-) "Ti si neumen!"	(-) "Iz tebe nikoli ne bo nič!"
REALNA	Takšna sporočila otroka razvrednotijo. Nauči se, da je slab človek. Postane nesamozavesten.	Otroka popolnoma razvrednotijo. Postane nesamozavesten.
NEREALNA	(+) "Ti si zelo sposoben za orientiranje v naravi!" Krepijo samozavest. Otrok verjame vase!	(+) "Ti si najlepša punca na svetu." Otroku utrjujejo neustrezeno in nerealno samopodobo
	(-) "Nisi pravilno prijel sekire pri sekjanju drv."	(-) "Če se boš tako obnašal, te bo vzela ciganka!"
	Zahteva po spremembi vedenja.	
	(+) "Zelo lepo ste uredili vodov kotiček!" Utrjujejo ustrezno vedenje.	(+) "Nihče ne zna narisati skice terena tako lepo kot ti!"
		Z nerealnimi sporočili otroka zavajamo, mu izkriviljamo podobo o sebi!

usmerjena NA VEDENJE

IMETI VOD GG

Barbara Bačnik - Bača

Tečna teta TOPOGRAFIJA in nadležni stric MORSE

Sezona orientacijskih tekmovanj je spet tu. Nekaterih se lahko udeležijo tudi GG-ji, verjetno pa po rodovih izvajate manjša interna tekmovanja, tako da bo treba kar pljuniti v roke in pripraviti GG-je do tega, da se bodo preko zdrave tekmovalnosti med seboj česa naučili in krepili svoje znanje o orientaciji.

UČENJE preko IGRE

Najlaže jih pretendamo s kako domiselno malce težjo igro, novim zabavnim pristopom h klasičnemu testu, menjavo vlog ali večerno odpravo na zaneseno polje.

DOMINE

Topografskih znakov se otroci najlaže naučijo ob igri domin. Na eno stran domine narišemo nek topografski znak, na drugo pa napišemo opis nekega drugega znaka. In že se lahko igramo domine. Še več se bodo člani naučili, če bodo pomagali domine tudi izdelovati.

SPOMIN

Enako velja za igro spomin. Učijo se s tem, ko iščejo pare - opis znaka s pripadajočo sliko.

POVLECI VPRAŠANJE

Na listke napišemo opise topografskih znakov ali pa znake same. Člani nato izmenično vlečejo listke in odgovarjajo ali z obrazložitvijo ali pa zahtevani znak narišajo na tablo. Vodnik vodi evidenco točkovanja odgovorov in jih vzpodbuja ter pomaga z namigi.

ZABAVNI TEST

Kot v šoli, vendar veliko bolj zabavno in nenavadno. Test naj ima recimo štiri rubrike:

1. znaki
2. opisi znakov

3. vprašanja iz topografije (tipa: Kaj je izohipsa?)
4. vaja iz morsejeve abecede (v obe smeri: T= - in - - = M)

Članom voda razložimo, naj si izberejo le eno točko in jo začnejo reševati. Nato pa, lahko po treh minutah zamenjajo teste in rešujejo drugo točko ali pa zopet isto rubriko, odvisno od testa. Potem sledi posladek: v dvojicah naj teste tudi popravijo, z rdečim svinčnikom, seveda, in s pomočjo literature, "plonkcegelcev", če hočejo.

DOPISOVANJE MALO DRUGAČE

Morsejevo abecedo naj imajo člani pred seboj, potem pa naj sosedu stavijo skrivno sporočilce (vsaj 2 stavka) in mu ga zvito, a čitljivo napišejo v tej abecedi (opozorite jih na presledke med črkami). Sosed mora seveda potem sporočilo na glas tudi prebrati, tisti, ki ga je napisal, pa komentira morebitne napake.

ZIMSKO ODDAJANJE

Če se z vodom dobivate v zgodnejših popoldanskih urah, ko še ni teme, si lahko pri oddajanju abecede pomagate s piščalko in piskate celo uro. Pripravite jim zanimive tabele črk, po možnosti take, ki nosijo nek pomen, recimo - namig za naslednji vodov stanek, ko jih mislite presenetiti s smučanjem ali sankanjem ali čim še bolj zabavnim. Tisti pa, ki boste lahko

koristili mrak poznih popoldnevov pa kar na najbližje pobočje s paketom delajočih svetilk, tistih s primernim odzivnim gumbkom.

Kako oddajamo? Znake abecede oddajamo tako, da vsako piko oddamo en kratek signal (okoli četrteine sekunde), za vsako črto pa daljši signal (okoli pol sekunde). Paziti moramo, da so signali enakomerni, tako da jih tisti, ki sprejema, zagotovo, lažje in pravilno razume. Oddajamo lahko tudi s telesom (pri svetlobi seveda), dve stegnjeni roki pomenita črto, ena pa piko.

Ne pozabite v signaliziranje vključiti vseh članov voda, saj ob tistem, ki oddaja stoji nekdo, ki mu črke ali številke narekuje, ob tistem, ki sprejema, pa nekdo, ki sprejeto zapisi.

Samuel Morse (ZDA) je bil slaven izumitelj abecede za sporazumevanje na daljave. Leta 1837 je spustil v tek prvi telegrafski aparat. To je bila naprava, s katero oddajamo sporočila s posebno tipko, sprejemamo pa jih slušno. Sestavl je nekakšno abecedo iz pik in črtic (daljših in krajevih signalov), ki ji danes pravimo Morsejeva abeceda.

Viri

- praksa + domišljija
- Skripta Rašiškega rodu iz leta 1996, Večni ogenj, avtor: Tine Koloini

Tema meseca

Mladost in Luč Miru iz Betlehema, z roko v roki!

Vse skupaj, se je kot vedno, pričelo z odpravo avtobusa prijateljstva, kot smo ga udeleženci poimenovali, na Dunaj (10.12. in 11.12.2005). Dolga vožnja pod isto streho nas je primorala v spoznavanje drug drugega in tako smo prav hitro postali prijatelji. Na Dunaju smo se udeležili osrednje proslave, ki je potekala v cerkvi Sv. Leopolda. Tu smo prejeli LMB in uraden del našega popotovanja je bil za nami. Preostanek dneva smo preživeli v res imenitnem medsebojnem druženju in le to se je nadaljevalo dolgo v noč. Naslednji dan smo si ogledali lepo okrašeni Dunaj, malce smo nakupovali na stojnicah božičnega sejma in okoli 13. ure smo se vsi premraženi vkrcali na avtobus in krenili proti domu. Vseskozi je pot domov krasila pesem in različne debate. Ob težkem slovesu smo si obljudili, da se ponovno snidemo na osrednji prireditvi v Ljubljani.

Takojo po prispetju LMB v Slovenijo, se je le ta začela bliskovito širiti. Tako se je skupna delegacija ZSKSS, ZTS, ZBOKSS in SZSO, dne 12.12.2005 od-

Na avtobusu je bila zbrana res pisana druština.

Ta tradicionalna decembridska akcija je letos potekala že petnajsto leto zapored. Odbor za pripravo LMB pri ZTS, je tako letos prav nestrpno pričakoval začetek te akcije. Z pripravo akcije in sestanki odbora smo tako pričeli že dober mesec prej in poskrbeli smo, da je vse bilo odlično pripravljeno za izvedbo akcije.

Čast, da deli LMB med zbrane odprave, je imel tale fantič, ki prihaja iz skromne družine in je bil za to nalogo prav posebej izbran.

zvala vabilu Urada za verske skupnosti RS in se udeležila srečanja predstavnikov verskih skupnosti v RS.

Z nas tabornike najbolj pomembna prireditev je potekala dne 16.12.2005 v Ljubljani (skoraj istočasno pa je potekala osrednja prireditev tudi v Mariboru). Uraden sprejem LMB se je pričel ob 18.30 uri s sveto mašo, katero je vodil sam nadškof in metropolit Alojzij

Uran. Pri maši smo sodelovali tudi pripadniki ZTS. Urico kasneje se je pričela tudi slovesnost in delitev luči, ki je potekala pred magistratom. Res je bilo lepo videti tolikšno zbrano množico tabornikov in skavtov, ki so prišli po Luč Miru. Ob petju, plesu in sladkanju s tortami različnih okusov, se je zabava nadaljevala še kar nekaj časa.

Najtežja skupna odprava se je odvijala naslednji dan 17.12.2005. Odprava, ki je štela kar 39 članov je LMB odnesla na našo najvišjo planinsko postojanko, na Kredarico. Za ta res izjemen podvig si zaslužijo vse čestitke.

V naslednjih dneh so sledili bolj uradni sprejemi. In sicer dne 20.12.2005 so LMB odnesli k predsedniku RS, dr. Janezu Drnovšku, kateri je izrazil zaupanje v naše delo z mladimi in izrazil skrb o pasivnosti mladih. Naslednji dan

SiNi

Je Luč Miru iz Betlehema simbol miru ali le reklama Krščanske vere?

Je LMB le odlično usmerjena akcija za promocijo katoške vere? Veliko tabornikov meni tako. Morda imajo tudi v neki meri prav! Sam pa se s tem ne strinjam popolnoma. Res je, da so jo katoliški skavti vzeli za svojo in jo tako tudi vidijo, ampak to samo zato ker smo jim mi to dovolili. Če bi mi znali vsaj nekaj svoje energije, znanja in navsezadnje ljudi, usmeriti v to plemenito akcijo, bi stvar lahko bila tudi obratna. Ampak ne, mi se bojimo takšnega izziva, takšne odgovornosti, bojimo se vsega kar je kakršniki povezavi z vero in cerkvijo. Pa vendarle je ta luč namenjena vsem ljudem, tudi tistim, ki niso krščanske vere in prav je, da je dostopna prav vsem. Težko je tabornikom dopovedat, da ni važno kakšne vere si, kakšne barve je tvoja koža ... Vsi smo krvavi pod kožo, vsi smo ljudje in vsi se moramo naučiti živeti v miru in sožitju. Mnogo je tudi takih, ki trdijo, da se da ljudem pomagati tudi na druge načine. In imajo popolnoma prav. Lahko zberemo nekaj denarja, ga damo družini v stiski in počutili se bomo bolje, saj bomo naredili dobro delo. Ampak tako lahko pomagamo samo tej družini in na dolgi rok nismo naredili prav ničesar. Kako torej vplivati na ljudi bolj globalno, jim odprieti oči in jih prisiliti da začnejo razmišljati? Verjetno je ena izmed akcij, ki ima lahko tako močan vpliv, vsekakor LMB. Morda res ni idealna, je pa najblžji približek le tega. Torej LMB ni le reklama krščanstva, je odtis vsakega posameznika vega upanja v boljši jutri.

Menim, da je prav, da se tudi taborniki udeležujemo te akcije, prav je da razumemo simboliko in žar, ki ga prinaša LMB in prav je, da ravno zaradi naše odprtosti in nevezanosti na vero, pomagamo pri delitvi upanja ljudem, do katerih drugače morda LMB sploh ne bi prišla. Navsezadnje je poslanstvo naše organizacije prav prispevati k vzgoji mladih in tako pomagati graditi boljši svet. Rad bi se vse dvomljivce in tiste, ki trdijo, da je sodelovanje med ZSKSS in ZTS ni mogoče, povabil na avtobus prijateljstva, s katerim se opravimo na Dunaj po LMB. Morda bo to popotovanje pomagalo spregledati tudi njim.

Hvala vsem, ki ste letos pomagali pri razprtivti LMB na državni, lokalni ali pa le osebni ravni.

SiNi (popolni ateist, ki ne verjame v boga, verjame pa v LMB in boljši jutri)

Kolumni

Boštjan Lačen
bostjan.lacen@gmail.com

Kupite Luč iz Betlehema in če pokličete ... vam zraven podarimo še mir

... khm ... ja ta luč k nam prihaja že celih petnajst let. Zakaj bi torej kdo dvomil v to? Mogoče dvomljivci po naravi, jaz.. Bistvo in pomen sta fantastična. V čem je torej moj dvom? Ker se mir po novem tudi plačuje. Po ceniku, tarifi! Se sprašujete kako je to možno, kdo so tisti p***tiip, ki tako dobrodelnost zaračunajo? Ne mislim tega, da taborniki in skavti vsako leto pobirajo prostovoljne prispevke, ki se potem glede na temo podarijo določeni nevladni instituciji. Letos bo ta sreča doletela odvisnike, ki pa so drogi rekli NE! No zdaj pa mi naj nekdo razloži, s kako pravico krovna organizacija krščanstva dejansko prodaja "luč miru", v SIT! A se je morda kdaj pripetilo, brez da bi jaz vedel, da je mir postal materialna dobrina. No sicer pa smo pri kleru vajeni, da se tudi vera, ki je osnova krščanstva pač plača, saj si človek pri njih še umreti ne upa! Če več plača se pri odhodu na drugi svet pač malo dlje poslavljajo od tebe. Pa še ena stvar me v bistvu zanima, zakaj se v poslanicah luči miru vedno poudarja bog, in ali je le-ta namenjena le v bogaverujučim "krščanom" ali tudi nam, ki smo tako pogosto naslovljeni z "nevernik". No naj vam povem, da tudi mi v nekaj verjamemo, in da smo le malce drugače misleči. Saj veste VSI DRUGAČNI VSI ENAKOPRAVNI! In če je letošnji slogan poslanice MLADOST IN TI, dajmo vsem nam mladim in mladim po srcu to, kar nam je mnogokrat krateno, in sicer pravico do izražanja in uveljavljanja svojega jaza.

Ne me razumeti narobe, nič nimam proti verujočim, v karkoli, moti me le cena tega. Srčno pa upam, da se bo akcija luči miru nadaljevala še mnoga leta in da bomo končno dojeli, da nam je ta mir na svetu, "kot rade pravijo kandidatke na izborih za miss" res zelo potreben, ne le v času ko k nam pride luč miru iz Betlehema, ampak vsak sleherni dan našega življenja. Za konec pa še začetek pesmi našega najboljšega klovna Ježka ... Ljudje, prižgimo luč! Naj luč na ceste sije! Iz oken vsake hiše. Naj prek dežel in mej Srebrno cesto riše, Da bomo šli po njej.

O poznanosti in priljubljenosti te akcije je ponovno pričala polna cerkev skavtov iz različnih držav. Glavno prireditev je prenašala tudi avstrijska televizija ORF.

sta sledila sprejema v Državnem Zboru in na Ministrstvu za obrambo. Dne 23.12.2005 pa je LMB prejel tudi premier Janez Janša.

V času zgoraj naštetih sprejemov, je potekalo tudi veliko prireditev na lokalnih ravneh. Tako je LMB lahko prišla res do vsakega, ki jo je želel prejeti. Tudi letos smo dosegli naš skupni cilj. Razširili smo LMB in z njo upanje v lepši in boljši jutri.

In da ni vse skupaj le simboličnega pomena, ima akcija LMB tudi dobrodelen značaj. Vsako leto izberemo nevladno organizacijo oziroma skupnost ljudi, ki je pomoči potrebna, in ji z denarjem od prodaje sveč tudi pomagamo. Letošnja zbrana sredstva smo namenili za skupnost CENACOLO z Vrha pri Škocjanu pri Novem mestu. V njej živi 20 fantov iz 7 držav, ki so rekli drogi NE in se odločili, da bodo zaživeli lepše, boljše, prijaznejše in kvalitetnejše življenje, življenje brez drog. Skupaj delajo in se trudijo bolje živeti. Hrano si pridelajo sami, sicer pa so odvisni od darov dobrih ljudi. Nikoli nič ne prosijo, so pa zelo hvaležni za vsakršno pomoč, ki jo dobijo. Življenjska preizkušnja, ki so jo prestali, jih je utrdila. Pot, h kateri stremijo, je zajeta tudi v letošnjem geslu LMB.

Mladost in Ti!

Vsi smo nestrpno čakali da organizatorji pokličejo slovensko odpravo, da lahko prevzame LMB.

Tudi naša odprava se je nastavljala fotografom iz več držav in prav naša raznolikost je požela veliko zanimanja.

Amerikanec

Kolumni

Boris Mrak

Kaj nam bo prinesla prihodnost?

Če o prihodnosti ne razmišljaš, potem je pač tudi imel ne boš.

John Galsworthy

V zadnjem času precej razmišljam o prihodnosti. Res je, da je prednovoletni čas, čas, ki je za večino namenjen razmisleku, kaj bodo izboljšali, spremenili v novem letu. Pa moja razmišljanka niso povezana samo z novim letom, lahko bi celo rekel, da so v precejsnji meri neovisna od tega prazničnega časa.

Moje kolumnne v Taboru redko sprožijo pisni odziv. V pogovoru z različnimi taborniki sicer velikokrat izvem, da me redno berejo, da jih veseli slišati tudi moje mnenje. Včasih pa so odzivi bolj negativni. Takrat mi očitajo laži in neobjektivnosti. Taki so sicer redki, pa mi vseeno dajo misliti, zakaj sploh še pišem v Tabor. Zakaj delim svoja mnenja z drugimi, z bralci Tabora. Posebej, ker ti odzivi kažejo, da vsi pač niso pripravljeni sprejemati mnenj, ki so drugačna od njihovih.

Je res tako moteče, da ima kdorkoli mnenje? Je moteče, da je mnenje drugačno? Smo taborniki res že toliko 'v skladu z družbenimi trendi', da je spoštovanje drugačnosti in različnosti vrednota, ki je odveč? Pri tem pomislim tudi na zadnji intervju z načelnikom ZTS, ki je povedal, da je IO veliko volje za delo izgubil zaradi starešinstva ZTS. Sprašujem se ali so mladi, ki so kot ekipa žeeli 'spreminjati svet', vedeli v kaj se podajajo? So si bili na jasnen kaj želijo in kaj lahko naredijo? So bili pripravljeni na to, da bo kdo imel tudi drugačno mnenje. Ki ga bodo lahko sprejeli ali zavrnili - pač glede na argumente, ki bodo podani.

Čedalje bolj sem prepričan da ne. Verjamem pa, da so v tem času to spoznali. In da bodo v naslednje kandidature šli veliko bolj pripravljeni in realistični. Koliko jih pač bo šlo v novo kandidaturo.

Upam tudi, da bodo tudi novi ljudje, ki se bodo za kandidaturo odločili na novo, pripravljeni na izzive funkcije, ki bi jo žeeli opravljati. In da bodo pripravljeni tudi na odzive in mnenja, ki bodo drugačni od njihovih. Da bodo sposobni razlikovati med mnenji in 'dejstvi'.

Da bodo tudi pripravljeni razmišljati o prihodnosti organizacije. Skupni za vse. Dejstvo je, da smo različni. In dejstvo je, da imamo tudi marsikaj skupnega. Izhajati bo potrebno iz obojega. Iz skupnega, ker je lahko dober temelj, in iz razlik, ker nas bogatijo in dajejo novo vrednost naši skupnosti.

Nenazadnje je res čas, da si malo bolj jasno in načrtno zastavimo prihodnost. Ker se inercija izteka in bo treba počasi dajati nove rešitve. Perpetuum mobile žal ne obstaja nikjer. Niti v taborništvu.

Saj ni res, pa je!

Taborniki smo dobili nov Statut. Ja, tudi to se dogaja! Sicer so v njem zajete nekatere stare rešitve, kar pa je očitno pot, po kateri hodimo. Korak naprej, pa korak nazaj in dva koraka naprej. Če bodo ti lepotni popravki pomenili tudi večjo uspešnost in zadovoljstvo pri nadaljnjem delu organizacije, je to v redu, sicer pa smo zopet zapravili priložnost, čas pa teče!

Sicer pa bo čas pokazal pravilnost naših odločitev. To, kar me bolj zbodlo v oči ob pregledu zadnje številke TABOR-a pa je to, da se nekateri naši člani še vedno bolj ukvarjajo z "embalažo", kot z vsebino in namenom organizacije. V procesu približevanja in vključevanja v WOSM, nam je uspelo ohraniti tako naziv, kot znak organizacije, na kar bi seveda morali biti ponosni. Z argumenti smo znali prepričati predstavnike svetovne organizacije, da sledimo svoji tradiciji in v tem so se strinjali tudi oni. Predvsem pa bi morali biti ponosni na to, da smo znali pravilno zastopati svoja stališča, ne pa, da smo slego in enostavno in brez napora pristali na vse, kar so zahtevali od nas. V kolikor kdo misli, da je vse, kar prihaja od velikih in bolj razvitih pozitivno za lokalna okolja, se seveda močno moti. Velikih kulturnih in zgodovinskih razlik med posameznimi deli sveta in državami, se zaveda večina tistih, ki dela v mednarodnih organizacijah in umetnost prenašanja znanja in izkušenj ni v enostavnem "copy paste-u", ampak prilagajanju okolju, kamor prenašaš določena znanja in metode. Samo toliko v pojasnitev.

Kar pa se tiče mojega razmišljanja o tem, da se nekateri še vedno več ukvarjajo z "embalažo" kot vsebino, pa v premislek vsem: Kaj je bolj pomembno, ali sami sebe imenujemo taborniki ali skavti, ali je bolj pomembno to, kar pačnemo. V naših osnovnih dokumentih je napisanega marsikaj, poglejmo si samo naš osnovni dokument Statut (poslanstvo, temeljna načela, metoda, prisega ...). Pa o tem tako redko razpravljam, posebno še o tem, kako vse to uresničiti v praksi. Zanimivo, da nam kljub tako dobrim namenom nekako ne uspeta dve osnovni zadevi, ki sta še kako jasno prisotni v svetovnem skavtsekom gibanju: služenje in medsebojno povezovanje za boljše in uspešnejše doseganje skupnih ciljev. Kaj pa to pomeni, pa mislim, da ni potrebno posebej obrazložiti. Še vedno se bolj ukvarjam z zunanjim formo in lokalno "zaplanjanostjo", kot pa s širino, ki je zapisana v temeljnih načelih (tako WOSM, kot ZTS). Dvomite? Potem je sedaj prava priložnost, da si temeljito ogledate Statut ZTS, sprejet na 20. seji skupščine ZTS dne 18.10.2005, objavljen v 12. številki revije TABOR (da nebi bilo izgovorov, da Statut ni dosegljiv v čistopisu). Obilo uspeha pri branju vam želim! Srečno!

Sarajevo, 26. 12. 2005

Iz taborniške pesmarice

Klemen Kenda

Repertoar manj znanih taborniških pesmic smo v enem letu iztrošili, zato vam bomo v prihajajočem letniku predstavili nekaj manj razširjenih, pa kljub temu v ušesih dobro znanih melodij ob tabornem ognju. O pesmih bomo tudi manj pisali, pa tudi sheme akordov bomo oklestili le na najtežje. Naj vam strune v letu 2006 polno zvenijo.

Risba: Jaka Bevk - Šeki

MAYBE

Thom Pace - iz nadaljevanke

Grizzly Addams

A A_{sus4} A A_{sus4}
cis D

Deep inside the forest

E A

There's a door into another land,

D cis fis

Here is our life and home.

D Fis h

We are staying here forever,

E A D

In the beauty of this place , all alone

E E,

We keep on hoping.

A D
Maybe there's a world where

E

We don't have to run and

A D E

Maybe, there's a time we call our own

D cis D

Living free in harmony and magisty

E A

Take me home, take me home.

cis D

Walking through the land

E A

Where every living thing is beautifull

D cis fis

Why does it have to end

D Fis h
We are calling oh so sadly

E A

On the whispers of the wind

D E E,

As we send the dying message.

A D

Maybe there's a world where

E

We don't have to run and

A D E

Maybe, there's a time we call our own

D cis D

Living free in harmony and magisty

E A

Take me home, take me home.

Dotik

Sergeja Bogovič

Lučka miru

Vsi stojimo v krogu upanja. Drug drugemu si podajamo plamen. Če moja luč ugasne, jo bo zanetila tvoja, kajti skupaj bova oddajala silnejši žar in sleherna luč bo na svoj način obetala, da tema ne bo imela zadnje besede.

Je topla, nežna, ljubezniiva, prijazna in polna pozitivne energije. Je Lučka, ki pomirja, osreči in daje občutek nečesa lepega.

Ampak žalosti me to, da je v tej Lučki, ki jo delimo ravno mi, ljudje z načeli in velikimi vrednotami - taborniki, katoliški skavtje ... čutiti toliko napetosti, energije, ki kaže na nestrost.

Mar ni vseeno kako me nekdo poimenuje? Je kaj grdega v besedi SKAVT? Morda pa to nakazuje na to, da nas je nečesa strah. Lahko kaj izgubimo ali pa preprosto premalo verjamemo v naše poslanstvo.

Lahko me imenuješ - Sonce, Luna, Roža, Satelit, Mali Princ, Pesem, Ljubezen, Solza ... kakorkoli me boš imenoval se bova sporazumela in še vedno bom Bitje našega planeta, Vesolja. Še vedno bom edinstven in nenadomestljiv. Zato ker sem Jaz, ker vem kaj delam in kdo sem.

Luč miru zato ni moja ne tvoja akcija, ampak je simbol miru, ki naj gre iz tvojih rok v moje, iz mojih rok v tvoje, na koncu jo imava oba in jo poneseva še med veliko množico lačnih in žežnih miru ... pa sem še vedno jaz - jaz in ti - ti.

Tabor na obisku

Maruša Baša

arhiv RJŠ

Rod jezerska ščuka Cerknica

Upihnili 30. svečko in našli izgubljeno himno. V Cerknici je bil skoraj vsakdo kdaj pri tabornikih - vsaj kak mesec ali na enem taborjenju. Danes ima RJŠ skoraj 150 aktivnih članov, vodstvo je mlado, prevladujejo dekleta. Rod jezerska ščuka, vse najboljše za 30. rojstni dan!

Krsti cerkniških tabornikov so vedno tematsko obarvani; tudi ta iz taborjenja v Podgorzu leta 2004.

Zaradi lažjega delovanja (člani namreč niso le iz Cerknice, temveč tudi iz njene okolice) rod deluje v 4 četah: Perkova četa Cerknica, četa škocjanski raki Rakek, četa Presihajoče jezero Grahovo, in četa Martina Krpana Cajnarje. Po petih letih so od občine dobili nazaj prostore v drugem nadstropju poslopja na Gerbičevi, ki jih sedaj temeljito obnavljajo. Zadnjih pet let pa so vodova srečanja potekala v nemogočih razmerah neki občinski zgradbi, kjer "prebivajo" še drugi cerkniški klubi in organizacije, ki so brez strehe nad glavo.

Četa Škocjanskih rakov na pomladovanju leta 2003 v koči v Leskovi dolini.

V RJŠ se vse dogajanje v letošnjem taborniškem letu povezuje s 30. obletnico delovanja. Glavna dejavnost PP - ŠRR] - Gr kluba je prenova taborniških prostorov na Gerbičevi, v programu pa imajo tudi 30 pohodov PP-jev. Izdali bodo bilten, s pregledom zadnjih 10 let, za prvih 20 so ga namreč že izdali. Praznovanje so začeli z akcijo Rožice za ostarele; s pomočjo drevesnic so uredili okolico novega doma za ostarele in tako pomagali starejšim v Cerknici.

Na žuru ob 30-letnici so se vse modre majice svetile od ponosa.

Pripravili so tudi razstavo fotografij iz rodovega arhiva. Izbrali so fotografije, ki predstavljajo taborniška doživetja ter občutke ter jih povezali v Igrivost, Ustvarjalnost, Norost, Samozavest ...

Mestu smo hoteli pokazati, da praznujemo, zato je zastava ZTS pred dvorano visela ves teden.

Med brskanjem po arhivih so odkrili himno rodu, ki se ni prenesla na generacijo, ki sedaj vodi rod. Prepoznala jo je bivša tabornica Ljuba Jenče in jim pomagala, da so se jo naučili in jo zapeli na slavnostni Akademiji. Vsem zaslужnim pa so podelili bronasta in srebrna priznanja ZTS ter rodova priznanja vsem vodnikom, ustanoviteljem ter tistim, ki so v zadnjih 10 letih aktivno pripomogli k razvoju RJŠ.

Po zaključku Akademije so imeli še 30. občni zbor ter vsesplošni žur z Duwai orchestra in Jur Jandar. Na srečelovu pa so zbirali denar za prenovo Gerbičeve.

Načelnica Perkove čete Tjaša in načelnica rodu Iva v novih rodovih majčkah.

Mogoče se jih kdo od vas spominja po orientacijskem tekmovanju. Pred leti so namreč vsako leto organizirali Kanu Ščuka zlet, zabavno orientacijsko tekmovanje s kanuji. Tekmovalci so se pomerili v kategorijah tabornikov in rekreativcev, orientacijo pa je spremljalo še lokostrelstvo in klesanje vesla iz "možlarja". Vendar tekmovanja že kar dolgo ni bilo. Razloga za to sta predvsem muhasto jezero (večkrat se je namreč zgodilo, da v njem v času tekmovanja ni bilo vode) ter slaba udeležba (mnogi rodovi verjetno sploh nimajo kaj neuvijev in jih tako oblika zabave ni navduševala). Ampak nič zato. RJŠevci imajo vseeno vse leto polne roke dela, saj se trudijo pripraviti vsaj eno akcijo na mesec. RJŠ so eden izmed tistih rodov, ki se zelo dobro razume s tamkajšnjimi skavti in zato vsako leto skupaj organizirajo akcijo Luč miru iz Betlehema.

Oglas: Pretežno ženski Rod jezerska Ščuka obupano išče tabornike, ki bi bili pripravljeni zvišati odstotek moške populacije v rodu. Ali: iščemo fante!

Imajo tudi svojo taborniško kočo v Leskovi dolini pri Mašunu. Člani tam zimujejo po vodih, namesto skupnega zimovanja pa bodo rodovo pomladovanje.

Rodova uprava

Starešina rodu - Katja Debevc

Načelnica rodu - Iva Toni

Načelnica Perkove čete - Tjaša Prodič

Načelnica čete Škocjanski raki - Nika Dragolič

Načelnica čete Presihajoče jezero - Maja Vidrih

Načelnica čete Martin Krpan - Tjaša Prodič

Načelnica PP, RR, Gr - Andreja Ivančič

Propagandistka - Andreja Ivančič

Gospodar in oskrbnik koče - Marko Debevc

Članica RU - Sabina Šoštarič

Himna RJŠ

Megla je jezero še pokrivala,
ko žvižg piščalke jutro oznanil je,
že čujem pesem v daljavi,
Jezerska Ščuka vstala je.
Zastava nad šotori zavihra,
pod jamborom še ogenj tli,
nad jezerom se megle dvigne
in v soncu tabor zablešči.

Dih gozda z Javornikov vabi:
"Hej, tabornik v naravo pojdi,
od tu mi lep spomin ohrani
in vse življenje srečen bod."

Struktura rodu

MČ - 65

GG - 39

PP - 17

RR - 15

Gr - 8

Skupaj - 144

SESTAVLJENI KALAN	NAŠA PEVKA	GLAVNO MESTO MONGOLIJE	OVRATNA RUTA	KRAJEVNA SKUPNOST	ANGLEŠKA PLOŠČINSKA MERA	TEŽA OVOJNINE		HROŠ V MOKI	IRSKA REPUBLIKANSKA ARMADA	ŠPORTNI KLUB	VEŽJA VOKALNA SKLADBA	LETOTOVIŠČE PRI KOPRU
VINSKA SORITA							POLJSKI GLODALEC (MANUŠI)					
DRŽAVA NA SEVERU ZDA							TROPSKI VETER INKOVSKI VLADAR					
RALNA ZAMLJA				ŽENSKO IME					NIK KERSHAW PREDEL, KI MU VLADA EMIR			
TUNIZIJA			VRSTA RAZSTRELIVA	ODPRTA POSKOBNA LOVSKO SKRIVALIŠČE				GRŠKA ČRKA PRESTOLNICA BABILONIJUE				
ANTIČNO RACUNALO (ABAKUS)					VODNA ŽIVAL	KROŠNJAR KANA (KRAJŠE)						
ČRNKA								SPLET LAS				
PREBIVALEC OTOKA							RAZTEGLJIVA PLEŤENINA	OTOK PRI SKOTSKI RATA				
RONALD (KRAJŠE)				NEGATIVNA ELEKTRODA ŽENSKO POKRIVALO						LIŠP	STAVČNO LOČILO	
DRŽAVNA BLAGAJNA					MAJHNA SIŁUZSTA, PIŁĘCZA SE ŽIVAL	RUBIDU BAJKA		KANON VRTNA LOPA				
									VEZNI NIKO ROBAVS			
			LIK, KI IMA TRI KOTE									
			ŠOFERSKI ŽEMALJEVID									

Stric volk

Ha, sedaj bom pa postal slaven. Od danes naprej me bodo poznali in brali vsi taborniki in tabornice. Take slave nisem bil deležen že lep čas. To pa po drugi strani prinaša tudi manj prijetne stvari. Sedaj se bom namreč moral podati na pot po celi Sloveniji in oglodati tudi kakšnega vodnika ali načelnico, pokukati na kakšen vodov izlet ali obiskati kakšno zimovanje ali taborjenje. Tega si na svoja stara leta ravno nisem predstavljal, vendar moram ta izziv sprejeti. Če me bo kdo torej v naslednjih mesecih iskal na domu, v mojem brlogu me ne bo našel. Tudi v teh zimskih mesecih se bom potikal naokoli in še bolj budno opazoval, kaj se dogaja pri mojih tabornikih; oh oprostite, skavtih, no pardon gozdovnikih.

No ja, ko bo kaj novega me prosim poklicite na moj GSM. Pridem zagotovo in s seboj prinesem nove zobe; grizejo vse ne glede na ime, zaščitni znak ali barvo.

Kolofon

Glavni in odgovorni urednik: Aleš Cipot (ales.cipot@rutka.net). **Pomočnik urednika:** Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net). **Urednik fotografije:** Blaž Verbič (blaz.verbic@rutka.net). **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Bizjak (igor.bizjak@rutka.net). **Novinarji in sodelavci:** Barbara Bačnik (barbara.bacnik@rutka.net), Maruša Baša (marusa.basa@rutka.net), Jaka Beyk (jaka.beyk@cmok.si), Aljoša Bizjak (aljos.a.bizjak@rutka.net), Sergeja Bogovič (sergy@rutka.net), Tina Bržan (tina.brzjan@rutka.net), Meti Buh (meti@rutka.net), Jošt Bukovec (red.heretic@email.si), Borut Čerkvenič (tabor@rutka.net), Tanja Cirkvenič (tanjacirkvenic@hotmail.com), Jure Habjančič (jure.habjan@rutka.net), Tomaz Hudomalj (tomaz_hudomalj@hotmail.com), Irena Jeretina (irena@rutka.net), Klemen Kenda (bubi@rutka.net), Primož Kolman (primož_kolman@yahoo.com), Blaž Kovarič (kovax@rutka.net), Daša Lamut (dasica@gmail.com), Nina Medved (nina.medved@guest.arnes.si), Fran Merela (frane.merela@guest.arnes.si), Aleš Mrak (alesa.mrak@siol.net), Boris Mrak (boris.mrak@epn.ba), Dušan Petrovič (pepl@rutka.net), Tadej Pugelj (pugy@rutka.net), Lea Repič (lea.repici@rutka.net), Tone Simončič (anton.simoncic@telemach.net), Aleš Skalič (amerikanec@rutka.net), Iris Skrt (irisskrty@yahoo.com), Tomaz Sinigajda (sini@rutka.net), Katja Šavc (savckatusa@email.si) in Goran Tomšič (goran@rutka.net). **Grafično oblikovanje:** Miha Maček, Blaž Verbič in Igor Bizjak. **Lektoriranje:** Špela Les, (spely.les@gmail.com). **Ustanovitelj:** izdajatelj in lastnik Zveze tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR sofinancira Ministrstvo za Šolstvo, znanost in šport Republike Slovenije. **NASLOV UREDNIŠTVTA:** Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30006-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org. WWW: <http://www.zts.org>. Cena posameznega zvezka je 500 SIT, letna naročnina je 5000 SIT, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 0210-0014142372. Rokopisov in fotografij ne vrăčamo. Upoštevamo samo pisne odpovedi do 31. januarja za tekoče leto. Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu. DDV je vračen na ceno. Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

Tabornice živijo preprosto in varujejo naravo. Skavtski dom na Dunaju. (foto: SIN)

Die Pfadfinderin
Lebt einfach und
Schützt die Natur

zadnja plat

Bine
in
Dane

Zimska idila

Piše in riše: Jaka Bevk-Šeki

Na Voglu je ta čas 20 km urejenih prog in kar 320 cm snega.

V Bohinju velja $2+1=1$.
Ena karta za dve
smučišči in vodni park
Bohinju.

**Ali še vedno ne veste,
kam bi šli na zimovanje ali na rodovo
smučanje ob koncu tedna?**

**Morda pa je Gozdna šola ZTS v Bohinju,
pravil odgovor na vprašanje.**

**Ne odlašajte, čimprej pokličite
041/490 888 in si zagotovite prostor.**